

3 MÓZES 1-10. FEJEZET

A 3Mózes az Úrnak felajánlott áldozatokkal és adományokkal foglalkozik. Ez egy elég idegen rendszer számunkra, mert ez az a szövetség, amelyet most már félretett Isten azért, hogy velünk egy még jobb szövetséget kössön. Az állatok áldozatának szövetsége semmit sem tehetett tökéletessé, mindössze csak előremutathatott arra az elkövetkező áldozatra, amely által mi teljes tökéletességben járulhatunk majd az Úr elé.

Pál azt mondja az efezusiaknak, hogy
*Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei,
és éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékkul, az Istennek kedves illatként.”*

Krisztus tehát nemcsak a mi bűnáldozatunk, hanem a kedves illatáldozat is volt.

Az áldozatok lehetnek illatáldozatok és bűnáldozatok.
Háromféle illatáldozat volt: az égőáldozat, amely az odaszánásért volt, az ételáldozat, amelyet lisztből és olajból készítettek, és ez az Istennek való szolgálat áldozata volt, és végül a békeáldozat, amely Istennel való közösség volt.

A bűnáldozat pedig kétféle lehetett: az egyik a bűn, a másik a vétekáldozat, amelyekről a későbbiekben említést fogunk tenni.

Az első fejezet 3.-ik versében láthatjuk, hogy az Úrnak felajánlott áldozatok mindig szabad akaratból kellett fakadjanak. Az ember a saját akarata gyakorlásának következtében hagyta el az Istennel való közösséget, és ugyanígy, amikor vissza akar térni az Istennel való közösségbe, azt is saját szabad akaratából kell tegye. Isten nem kényszerít senkit arra, hogy szeresse, szolgálja Őt, vagy hogy adakozzon neki.

Az állatáldozatok esetében mindig az állat fejére kellett tenni az embernek a kezét, mielőtt azt leölték volna. Ez tulajdonképpen saját bűneidnek átadását jelentette az állatra, aki helyetted halt meg.

A 4.-ik versben szereplő „engesztelés” magyarázatra szorul, ugyanis különbség van az Ószövetségi és az Újszövetségi engesztelés között.

Az Ószövetségben ez a szó a héber „kofar”-ból ered, amely azt jelenti, hogy betakarni. Lehetetlen volt, hogy a bikák és kecskék vére feloldja a bűnöket, ezek csak elfedni tudták azokat.

Az Újszövetségben viszont Jézus Krisztus áldozatán keresztül a bűneink egyszer és mindenkorra elvették. Ezért ez a szövetség sokkal magasabbrendű, és ezért mi nagyon hálásak kell legyünk Jézus Krisztus áldozatáért, amely miatt ez a régi kapcsolat Istennel már érvényét veszítette.

Minden áldozat értelme az volt, hogy olyan alapot teremtsen Isten, amely közösségbe hozza az embereket vele. Amikor Isten megalkotta az embert, akkor a szívében az volt a vágy, hogy közösségbe legyen az emberrel, ez volt alkotásának célja. De ahhoz, hogy közösségben lehessünk Istennel, engedelmeskednünk kell Isten akaratának.

Vajon lehetek-e közösségben, egységben Istennel, ha nem vagyok vele egyetértésben? Nem. De ez a közösség már nagyon korán, még az Édenkertben elszakított. Amikor Ádám és Éva ellenszegült Isten parancsának. A bűn beférkőzése miatt pedig az Istennel való kapcsolat megszakadt. Az ember elidegenedett az Istentől, és Isten szerette volna visszaállítani közösségét az emberrel. De Isten parancsát megszegte az ember, és korábban Isten már megmondta, hogy amikor eszik a tiltott gyümölcsből, meg fog halni.

A törvény megszegésre került, a büntetés pedig ott lóg a levegőben. Ahhoz, hogy Isten visszaállítsa a közösségét az emberrel, valamit tenni kell a törvénnyel. Ezért léptette életbe Isten az Ószövetségi áldozati rendszert, amelyben az állatok helyettesítették az embereket, és őket ölték meg az emberek helyett. Az ember ráhelyezte a kezét az állat fejére, a bűn átszállt az állatra, és megölték azt, ami által a bűn befedetett, és így az ember ismét közösségben lehetett Istennel addig, amíg ismét bűnt követett el. Akkor újabb áldozatot kellett feláldozni. Ha nem voltál gazdag, és nem rendelkezted hatalmas nyájjal, akkor nagy bajban voltál az Istennel való folyamatos közösség hiánya miatt.

Ez a szövetség nem volt képes tökéletes közösségbe hozni az embert Istennel. Ez csak arra a napra mutatható előre, amikor Isten az Ő egyszülött Fiát küldte el, hogy Ő legyen a mi bűneink áldozati Báránya. Péter azt írja, hogy:
*nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból,
hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.*

Az áldozatok tanulmányozása közben folyamatosan észben kell tartanunk azt, hogy ezek valójában Jézus Krisztusra előremutató ujjak voltak. Azt mondták, hogy "mi nem vagyunk erre képesek, de van Egy, aki eljön és megteszi azt."

A 3Mózes első fejezete az égőáldozattal foglalkozik, amely az életem Istennek való odaszánásának áldozatát jelentette.

Elvittem egy ökröt a paphoz, rátettem a kezemet a fejére, miközben az ökröt megölték és a vérét a pap az oltár szarvaira kente. Ezután az ökröt teljesen el kellett égetni az oltáron, amely kedves illatáldozat volt az Úrnak. Ez azt jelképezte, hogy teljes éneket odaszántam az Úrnak, és semmit sem tartottam vissza saját magam számára.

Manapság az egyik legnagyobb probléma az, hogy az emberek nem szánják teljesen oda életüket az Úrnak. Sok területet visszatartanak előle, pedig Pál ezt írta:

Az Isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; Isten azt akarja, hogy teljes mértékben neki szánjátok életeteket, és semmit se tartsatok vissza tőle magatoknak.

Erre az áldozatra használhattak ökröt, juhot, vagy ha szegények voltak, akkor galambot.

A 2.-ik fejezetben az ételáldozatról olvashatunk.

Ha valaki ételáldozatot akar bemutatni az Úrnak, finomliszt legyen az áldozata, öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént.

Vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz, a pap pedig vegyen ki abból egy tele marok finomlisztet és olajat, meg az összes tömjént, és füstölögtesse el a pap az oltáron az áldozat emlékeztető részét: kedves illatú tűzáldozat ez az Úrnak.

Ezek a dolgok az embere keze munkájáról tanuskodnak. Lisztet, olajat hozok, de honnan? Meg kell munkáljam a földet, el kell vesse a magot, be kell takarítsam és meg kell őröljem a termést, tehát ez az én munkám volt, ugyanúgy, mint az olivabogyó leszedése, préshez vitele, kisajtolása, amelyből az olaj készült. Az ételáldozat során tehát a szolgálatomat, a kezeim munkáját ajánlom fel az Úrnak.

Milyen jó is a sült kenyér illata! Amikor gyerekek voltunk Venturában, a szülőfalumban, a templomtól nem messze volt egy pékség, ahol vasárnap este kenyeret sütöttek. Annyira jó illat volt, hogy elmentünk, és vettünk egy kis vajat, meg egy forró kenyeret, amely éppen akkor jött ki a sütőből. Szétszakítottuk a kenyeret, de olyan forró volt, hogy egyik kezünkből a másikba kellett dobáljuk. Beledobtuk a vajat a közepébe, és úgy ettük. Akkoriban nem kellett a súlyfeleslegemmel foglalkozzak, mert sokat futkároztam. Milyen jó is volt a házikenyér illata!

Az ételáldozat lényege is az volt, hogy a sült illat kedves áldozatként jusson el Istenhez, és ezáltal felajánlották önmagukat Isten munkájának elvégzésére.

Két dolgot sohasem szabadott összekeverni a liszttel: Az egyik a kovász, a másik a méz volt. Tudjuk, hogy a Bibliában a kovász a bűnt jelképezi, és ezért nem lehetett a lisztbe keverni, mert rothadást okoz. A méznek ugyanaz a hatása lehet, de ugyanakkor természetes jóságot, kedvességet is jelképez. Vannak emberek, akik természetes módon kedvesek, de az érdekes az, hogy ez egyáltalán nem számít pozitívnak Istennél. Csak az a kedvesség elfogadható, amely tőle származik.

Ugyanakkor az ételáldozatba mindig kellett sót tenni, mert a sónak ellenkező hatása van: abban az időben tarósítóként és ízesítőként használták.

Az utolsó kedves illatáldozat a békeáldozat volt. Ez ismét ökor, bárány vagy galamb lehetett, és az Istennel való közösséget, együttlétet jelképezte. Ennek az áldozatnak egy része visszakerült hozzád, hogy megehedd, a másik részét pedig elégették teljesen, és ez volt az Úr része. A te részedet megetted, amely azt jelképezte, hogy Istennel együtt eszel, vele vagy közösségben, ezáltal eggyé válsz Istennel.

Az Újszövetségben Jézus nagyon gyakran evett együtt az emberekkel. Az egyháznak szóló utolsó üzenete:

Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.

Az Úr mindig nagyon szeretett együtt enni az emberekkel, mert abban a kultúrában ez a legbensőségesebb közösséget jelentette. Úgy tartották, hogy a közös étkezés során az emberek egymás részeivé váltak. Abban az időben az étkezések családi jellegűek voltak. A sült bárányt evőeszközök nélkül ették: kézzel leszakítottál belőle egy darabot és utána a barátod is leszakított egy következő darabot és együtt ettetek a bárány ugyanazon combjából. A bárány combja tehát engem és téged is egyszerre táplál és mindkettőnk testének részévé válik. Így e közös étkezésen keresztül egymás részévé válunk.

Az étkezés vége felé fogták a kenyeret és kettészakították, és szalvéta hiányában, a kenyérbe törölték a bárány zsíráját, majd megették a kenyeret, vagy ledobták a kiskutyáknak. Az együttevés tehát azt jelentette, hogy egymás részévé váltunk, ezért sohasem ettek együtt az ellenségeikkel, mert nem akartak eggyé válni velük. Ez volt az oka, hogy a zsidók nagyon ügyeltek arra, hogy sohase egyenek együtt a pogányokkal.

A nagy ünnepnapokon a legtöbb áldozat békeáldozat volt, hogy együtt ehessenek az Úrral. Ezeket lakoma napoknak is hívták: a páska lakoma, a pünkösdi lakoma és a szent sátor lakomája. Sokféle húst hoztak ezekre minden felől, és hét napig lakomáztak egy ilyen alkalomkor, együtt ettek Istennel. Ez egy nagyon szép gondolat, milyen nagyszerű lenne, ha valamikor mi magunk is hét napon keresztül lakomázhatnánk Istennel, mialatt tudatosulna bennünk az Úrral való egységünk!

A 4.-ik fejezetben a bűnáldozatról olvashatunk.

A nem szándékos bűnök esetében is szükség volt megbocsájtásra. Gyakran halljuk, hogy a törvény ismeretének hiánya nem mentesít semmitől. Ez Istentől való, mert Ő az akaratlan bűnök bocsánatáról is gondoskodott.

A bűn gyakran tudatlanságból fakad, nem így a vétek. Hatalmas a különbség a kettő között, így a bűnáldozat és a vétekáldozat között is különbség van.

A bűn szó eredetileg a „céltevesztés” szóból ered. Megpróbálhatok beletalálni a célba, lehet, hogy eltévesztem, de ez attól még bűn lesz.

Sokan vannak, akik nem akar bűnt elkövetni, de mégis hibáznak. A lehető legjobbjukat nyújtják, de mégis elkövetik a bűnt, eltévesztik a célt. A vétek viszont akaratlagos céltévesztést jelent. Tudom, hogy mit teszek, tudom, hogy Isten nem akarja, hogy ezt tegyem, mégis megteszem.

A tudatlanságból fakadó bűnnel kapcsolatban imádkozott Jézus kereszten:

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”

Tudatlanságból elkövetett bűn volt ez, mégis Isten megbocsájtására volt szükség.

Vezesse a bikát a kijelentés sátrának a bejáratához, az ÚR elé, tegye kezét a bika fejére, és vágja le a bikát az ÚR előtt.

Azután vegyen a főlkent pap a bika véreből, és vigye be azt a kijelentés sátrába.

Mártsa a pap az ujját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer a szentély kárpitjára, az ÚR színe előtt.

Azután kenje meg a pap a vérrel az ÚR színe előtt az illatszerfüstölő oltár szarvait a kijelentés sátrában, a bika véret pedig mind öntse az égőáldozati oltár aljára, a kijelentés sátrának a bejáratánál.

Vegye ki a vétekáldozati bikából az összes kövérjét, azt a kövérjét, amely a beleket takarja és az összes kövérjét, ami a beleken van.

Fejtsze le a két vesét is a rajtuk levő kövérjével együtt, amely a vékonyánál van, meg a májon levő hártját is a vesékkal együtt,

ahogyan azt a békeáldozati marhából szokták kivenni. Füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozati oltáron.

De a bika bőrét és az egész húsát, a fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és a ganéját,

tehát az egész bikát vigye ki a táboron kívül egy tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse azt el farakáson, tűzben. Ott égessék el, ahova a hamut öntik.

Az égőáldozat bőrét a papok használhatták fel, hogy ruhát készítsenek maguknak, de a bűnáldozat esetében nem tarthatták meg a bőröket, mert ezeket is teljesen el kellett égetni a tűzben a táboron kívül.

Ha Izráel egész közössége megtéved, és áthágnak csak egyet is az ÚR tilalmai közül és vétkessé válnak miatta, de úgy, hogy a gyülekezet előtt rejtve volt a dolog,

később azonban kitudódik a vétek, amely miatt vétkesekké váltak, akkor mutasson be a gyülekezet egy bikaborjút vétekáldozatul. Vezessék azt a kijelentés sátra elé.

Ugyanaz a folyamat, mint az egyéni bűnáldozat esetén.

A 22.-ik versben pedig

Ha egy vezető ember nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az ÚRnak, Istenének a tilalmai közül, és vétkessé válik miatta,

vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan kecskebakot.

A folyamat ismét ugyanaz.

Ha egy ember a köznépből nem szándékosan vétkezik, és áthág csak egyet is az ÚR tilalmai közül, és vétkessé válik miatta, vagy tudtára adják vétkét, amiben vétkes, akkor hozzon áldozatul egy hibátlan nőtény kecskét a vétkéért, amiben vétkes.

A vezetők kecskebakot, a közemberek pedig nőtény kecskét hoztak áldozni, de a teljes folyamat ugyanaz volt mindkét esetben.

Az 5.-ik fejezetben megtalálhatjuk a szándékos vétkeket:

Ha azzal vétkezik valaki, hogy átkozódást hallott, és bár tanúja volt, akár látta, akár megtudta a dolgot, de nem jelenti, bűnrészessé válik.

A továbbiakban felsorolja a tudatos vétkeket és így folytatja:

Ha tehát vétkessé válik az ilyen miatt, vallja meg, hogy miben vétkezett,

Annak ellenére, hogy áldozatot hoztak a vétekért, mégis meg kellett vallani azokat. A Példabeszédekben ezt olvashatjuk: „Aki nem vallja meg vétkeit nem gyarapodik, aki megvallja azokat, azoknak megbocsájtatik.”

Isten nem tud foglalkozni a vétkeiddel addig, amíg rejtegeted, tagadod, vagy kimagyarázod azokat. Csak akkor tud Isten munkálkodni, ha beismered véteidet, mert akkor „hű és igaz Ő, hogy megbocsásson és megtisztítson minden vétkemtől.”

A vétek esetében tehát a megvallás alapvető fontosságú. „Istenem, vétkeztem ellened ebben a dologban, hibáztam, bocsáss meg érte.” Ez nyitja meg az utat a megbocsájtás előtt.

Ha tehát vétkessé válik az ilyen miatt, vallja meg, hogy miben vétkezett, azután vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak, vétkéért, amiben vétkes: egy nőtény bárányt vagy kecskét a nyájból vétekáldozatul. A pap pedig szerezzen számára engesztelést vétkéért.

Ha azonban nem telik neki bárányra, akkor vigyen vétkéért jóvátételi áldozatul két gerlicét vagy két galambfiókát az ÚRnak: egyet vétekáldozatul, egyet égőáldozatul.

Vigye el azokat a paphoz, az pedig mutassa be először a vétekáldozatra valót

A továbbiakban pedig leírja, hogy miként kell bemutatni az áldozatot az Úrnak.

Ha valaki hűtlenül bánik az ÚR szent dolgaival, de nem szándékosan vétkezik, vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak: egy hibátlan kost a nyájból, amelyet a szent pénzegység szerint ezüst pénzben fölbecsültek, jóvátételi áldozatul.

A fejezet további része s a vétékáldozat részleteivel foglalkozik, majd a 6.-ik fejezet:

Parancsold meg Áronnak és fiainak: ez az égőáldozat törvénye: Az égőáldozat maradjon az oltár tűzhelyén egész éjszaka reggelig, és az oltár tűzét tartsák égve.

A pap öltse föl gyolcsruháját, és gyolcsnadrágot öltson magára. Így szedje ki a hamut, amivé a tűz az égőáldozatot az oltáron égette, és tegye azt az oltár mellé. Azután vesse le a ruháját, és öltözzék másik ruhába, úgy vigye ki a hamut a táboron kívül egy tiszta helyre.

Az oltáron levő tüzet azonban tartsák égve, ne aludják ki.

Isten gyújtotta meg az oltár tüzét, és a papok dolga volt, hogy mindig égve tartsák azt.

Ezután az ételáldozatról szól, a forró kenyér egy részét, a papok eheték meg. Ha viszont a papok saját maguk nevében ajánlották fel az ételáldozatot, akkor nem ehetek belőle:

Ez Áronnak és fiainak az áldozata, amelyet akkor kell bemutatniuk az ÚRnak, amikor fölkenik őket: egytized véka finomliszt mint mindennapi ételáldozat, fele reggelre, fele estére.

Olajjal meggyúrva sütőlapon készüljön, úgy vidd be azt. Az ételáldozati süteményeket darabokra tördelve mutasd be kedves illatul az ÚRnak.

Az a pap is így készítse el, akit majd őutána kennek föl a fiai közül. Az ÚR örök rendelkezése ez: teljesen füstölögtessék el.

A papnak minden ételáldozata teljes áldozat legyen: nem szabad megenni.

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Ómond meg Áronnak és fiainak, hogy ez a vétékáldozat törvénye: azon a helyen, ahol az égőáldozatot szokták levágni, vágják le a vétékáldozatot is az ÚR színe előtt. Igen szent ez is.

Az a pap egye meg, aki a vétékáldozatot bemutatja. Szent helyen kell megenni, a kijelentés sátrának az udvarában.

Csak az érintheti a húsát, aki föl van szentelve.

A papok részt kaptak az emberek által hozott áldozatokból, ez egyfajta fizetés volt számukra. Később ezzel elkezdtek visszaélni. Emlékeztek, amikor Éli volt a pap Sámuel idejében. Az ő fiai haszonlesők voltak, és amikor az emberek elhozták az áldozati húst, akkor ők fogták a horgaikat, és kiemelték maguknak a hús javát. Amikor az embereknek nem tetszett ez, akkor ők megátkozták az embereket.

Éli bajba került, mert nem utasította rendre fiait. A legrosszabb az volt, hogy ezáltal ők az emberek fejében negatív gondolatokat ébresztettek Istennel szemben, hisz papokként ők képviselték Istent az emberek előtt. A nép ezért

nem szeretett áldozatot hozni az Úrnak, és az Úr megítélte Élit, mert nem utasította rendre a fiait.

A 7.-ik fejezetben a vétekáldozat megismétlését találhatjuk, további kiegészítésekkel, a 11.-ik verstől a békeáldozatról olvashatunk, amely hálaadást is jelképezett. Itt szó van a felmutatott áldozatról is.

Miután megtudtuk az áldozatok felajánlásának módját, és azt, hogy ki ajánlhatta fel azokat, mit ehettek meg az emberek, mit kellett elégetni, melyik rész volt a papoké, a 8.-ik fejezetben:

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Fogd Áront a fiaival együtt, meg a ruhákat és a fölkenéshez való olajat, továbbá a vétekáldozati bikát, a két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret.

A nép egész közösségét pedig gyűjtsd a kijelentés sátrának a bejáratához.

Mózes úgy cselekedett, ahogyan parancsolta neki az ÚR. A közösség is odagyűlt a kijelentés sátrának a bejáratához.

Akkor Mózes elmondta a közösségnek, hogy mit kell tenni az ÚR parancsa szerint:

Mózes odavezette Áront és fiait, és megmosta őket vízzel.

Ráadta Áronra a köntöst, és felövezte övvel, azután felöltöztette palástba és ráadta az éfódot, felövezte az éfód övével, és megerősítette azt rajta.

Föltette rá a hósent is, a hósenbe pedig beletette az úrímot és a tummímot.

A fejére föltette a süveget, a süvegre pedig elől odatette az arany homlokdísz, a szent fejdísz, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Áron először veszi fel a főpapi öltözetet.

Azután fogta Mózes a fölkenésre való olajat, és megkenete vele a hajlékot és ami csak benne volt. Így szentelte föl azokat.

A felszentelés szó azt jelenti, hogy „kizárólagos céllal félretenni”. Ez a hajlék egyetlen célt szolgálhatott: hogy az emberek itt találkozzanak Istennel, semmi másra nem volt használható.

Hintett belőle az oltárra is hétszer, majd megkenete az oltárt és minden fölszerelését, a medencét is az állványával együtt, hogy fölszentelje azokat.

Azután öntött a fölkenésre való olajból Áron fejére, és fölkenete, hogy fölszentelje őt.

Áron is kizárólagosan Isten eszközeként tevékenykedhetett, így őt is felszentelték.

Odavezette Mózes Áron fiait is, felöltöztette őket köntöseikbe, és felövezte őket övvel, azután felkötötte rájuk a papi süveget, ahogyan megparancsolta Mózesnek az ÚR.

Azután odahozatta a vétekáldozati bikát, Áron és fiai pedig rátették kezüket a vétekáldozati bika fejére.

Az első dolog az volt, hogy vétekáldozatot ajánljanak fel a papokért, hisz ők is ugyanolyan bűnösök voltak, mint minden más ember. Tehát, még mielőtt Isten képviselőjeként járhattak volna el, legelőször értük kellett felajánlani a vétekáldozatot. Ezt évente tették meg, amikor a főpap a Yon Kipur ünnepség alkalmával bement a Szentek Szentjébe, hogy áldozatot mutasson be az egész gyülekezetért. Először a saját vétekáldozatát mutatta be.

Miután bemutatták a vétekáldozatot, következhetett az égőáldozat, amely az Istennek való teljes odaszánást jelképezte.

Azután odahozatta a másik kost, a felavatási kost, Áron és fiai pedig rátették kezüket a kos fejére.

Miután levágták, vett Mózes a vérből és megkenté Áron jobb fülének a cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját.

Ez azt jelképezte, hogy a füleit az Úr hangjának meghallására avatták fel, a kezeit kizárólag az Úr munkájának végzésére ajánlották, és a lábát pedig arra, hogy csak és kizárólag az Úr útjain járjon.

A 30.-ik vers:

Azután vett Mózes a fölkenésre való olajból, meg a vérből, amely az oltáron volt, és ráhintette Áronra és ruháira, meg a fiaira és fiainak a ruháira is. Így szentelte meg Áront és ruháit, meg a fiait és fiainak a ruháit is.

Képzeljétek csak el ezeket a gyönyörű új ruhákat, amint olajat és vért fröcskölnek rájuk...

Azután ezt mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a kijelentés sátrának a bejáratánál, és ott egyétek meg azt a fölavatási áldozat kosarában levő kenyérrel együtt, ahogy megparancsoltam: Áron és fiai egyék meg azt.

Ami pedig megmarad a húsból és kenyérből, azt égessétek el.

Ne távozzatok el a kijelentés sátrának a bejáratától hét napig, addig a napig, amelyen befejeződnek fölavatásotok napjai. Mert hét napig tart a fölavatásotok.

Azt parancsolta az ÚR, hogy továbbra is úgy történjék az engesztelés értetek, ahogyan ezen a napon történt.

Maradjatok a kijelentés sátrának a bejáratánál éjjel-nappal hét napig, és teljesítsetek szolgálatot az ÚR előtt, hogy meg ne haljatok, mert ezt a parancsot kaptam.

Áron és fiai megtették mindazt, amit az ÚR parancsolt Mózes által.

A nyolcadik napon szólította Mózes Áront és fiait, meg Izráel véneit.

Ezt mondta Áronnak: Végy egy borjút a vétekáldozathoz, egy kost pedig az égőáldozathoz; hibátlanok legyenek. Azután áldozd fel őket az ÚR előtt. Izráel fiaihoz pedig így szólj: Fogjatok egy kecskebakot a vétekáldozathoz, meg egy borjút és egy bárányt az égőáldozathoz, egyévesek és hibátlanok legyenek; továbbá egy marhát, meg egy kost a békeáldozathoz, hogy levágjátok az ÚR előtt; végül olajjal gyúrt ételáldozatot, mert ma megjelenik elöttetek az ÚR.

Minden áldozatot be kellett mutatni, kivéve a bűnáldozatot, amely Áron munkálkodásának kezdetét jelentette.

Odavitték tehát a kijelentés sátra elé, amiket Mózes parancsolt. Az egész közösség is odajárult, és megállt az ÚR színe előtt. Ekkor azt mondta Mózes: Ezt a dolgot kell cselekednetek az ÚR parancsa szerint, amikor majd megjelenik elöttetek az ÚR dicsősége.

Ekkor Mózes lépésről lépésre oktatta Áront, hogy mi módon végezze el ezeket az áldozatokat. Először a vétekáldozat, majd az égő és békeáldozatokat, majd a szolgálat áldozatát.

A 22.-ik versben:

Akkor fölemelte kezét Áron a nép felé, és megáldotta őket, majd lejött, miután elkészítette a vétekáldozatot, azt égőáldozatot és a békeáldozatot.

Miután Áron minden áldozatot bemutatott, megáldotta a népet. Itt láthatjuk a pap kettős szerepét: Isten előtt képviselni a népet, mert abban az időben nem járulhattak közvetlenül Isten elé a bűneik miatt, amelyek elválasztották őket Istentől. Az Ószövetségben tehát, a paphoz kellett vigyem az áldozatomat ahhoz, hogy közeledhessek Istenhez, ő pedig Isten elé járult az én nevemben, és miután ezt megtette, visszatért hozzám, és megáldott engem Isten nevében. Később a 4Mózesben olvashatjuk az Áron által mondott gyönyörű áldást, amit Isten nevében mondott a népnek.

Mózes és Áron bement a kijelentés sátrába, azután kijöttek, és megáldották a népet. Ekkor megjelent az ÚR dicsősége az egész nép előtt.

Mózes mondta már nekik, hogy meg fogják látni az Úr dicsőségét, amely meg is jelent nekik. Milyen formában? Nem tudjuk, de mindnyájan tudatában voltak ennek, hisz az egyik megnyilvánulási formájáról ezt olvashatjuk:

Tűz jött ki az ÚR színe elől, és megemésztette az oltáron levő égőáldozatot és kövér részeket. Amikor látta ezt az egész nép, felujjongott, és arcra borult.

Ott volt az oltár, a tűzifa, a húsdarabok és a kövérje és hirtelen egy spontán tűz tört elő az Úrtól, és a fa el kezdett égni, és az áldozatok elégték. Az emberek látván ezt a csodát, ujjongtak örömben, és arcra borulta, imádva Istent.

Nádáb és Abíhú, Áron fiai, fogták a maguk, szenesserpényőjét, tüzet tettek bele, füstölőszert raktak rá, és idegen tűzzel áldoztak az ÚR előtt, amelyet Ő nem parancsolt nekik.

Az izgalom tetőfokán, amikor az érzelmek égi magasságokba emelkedtek, Áron két fia a saját szenesserpényőjébe tüzet tett, és ezzel mutatott be füstölő áldozatot az Úrnak.

Isten szereti, hogy imádjuk Őt, de meghatározza azt a módot, ahogyan Őt imádkozhatjuk. Én nem imádkozhatom az Urat úgy, ahogy csak jólesik nekem, nem járulhatok az Ő színe elé bármiféle képpen.

Áron fiai úgy járultak az Úr színe elé, ahogy nem lehetett, mert Isten nem parancsolt ilyet nekik, a füstáldozatot saját érzelmeiknek engedve ajánlották fel akkor, amikor a nép a leginkább figyelt rájuk az izgalom tetőfokán. Így akarhattak népszerűvé válni.

Ekkor tűz csapott ki az ÚR színe elől, és megemésztette őket; meghaltak az ÚR színe előtt.

Mózes így szólt Áronhoz: Erről beszélt az ÚR, amikor azt mondta: A hozzám közelállókon mutatom meg, hogy szent vagyok, és az egész nép előtt, hogy dicsőséges vagyok! Áron némán hallgatott.

Valószínű, hogy Isten dicsőségének egy részét szerették volna maguknak megszerezni úgy, hogy magukra irányították a figyelmet. Mindig tragikus dolog, ha Isten eszköze több figyelmet kap, mint Isten maga, vagy amikor Isten eszköze saját magára akarja irányítani a figyelmet. Mi a világ előtt tükörként kell viselkedjünk, hogy Krisztust mutassuk a világnak. Magára a tükörré egyetlen esetben figyelnek: ha bepiszkolódik.

Amikor belenézel egy tükörbe, akkor a tükörképet keresed benne, és csak akkor veszed észre magát a tükröt, amikor valami nincs rendben azzal kapcsolatban. Ha az emberek figyelme ránk irányul Jézus Krisztus helyett, ez azt jelenti, hogy valami bepiszkolódott, valami nincs rendben.

Nem szabad saját magunkra irányítani a figyelmet, és tragikus, hogy sokan pontosan ezen munkálkodnak. Az is igaz, hogy ebben már mindnyájan hibáztunk az életünk során, így én magam is többször tettem ezt annál, mint amennyire emlékezni szeretnék.

Ha tehát Istent akarjuk imádni, azt úgy kell tennünk, ahogy Isten kéri, és Jézus azt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jöhet az Atyához, csakis általam.” Nem érdekel, hogy milyen szenteskedő vagy, nem érdekel, hogy őszinte, idealista módon közelítesz Istenhez; ha nem az előírt úton, Jézus Krisztuson keresztül közeledsz Istenhez, akkor sohasem fogsz elérni hozzá. Ez az út nem lehet Jézus és valaki más, hanem csak Ő egyedül.

Áron fiai tehát abban hibáztak, hogy az emberek figyelmét saját magukra irányították. Nagyon kockázatos munkát végeztek.

Azután odahívta Mózes Mísáélt és Elcáfánt, Áron nagybátyjának, Uzzíélnék a fiait, és ezt mondta nekik: Járuljatok ide, és vigyétek el atyátokfiat a szentély elől, a táboron kívülre!

Oda is járultak, és elvitték azokat ruhástul a táboron kívülre, ahogyan Mózes intézkedett.

Azután ezt mondta Mózes Áronnak meg a fiainak, Eleázárnak és Ítámárnak: Fejeteiket gondozatlanul ne hagyjátok, ruhátokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok, és az ÚR meg ne haragudjék az egész közösségre! Atyátok fiai, Izráel egész háza pedig sírjon amiatt, hogy ilyen égető tűzzel égetett az ÚR!

A kijelentés sátrának a bejáratától se távozzatok el, különben meghaltok, mert az ÚR felkenő olaja van rajtatok! Ők tehát Mózes beszéde szerint cselekedtek.

Azután így beszélt Áronhoz az ÚR:

Bort és részegítő italt ne igyatok, te se, meg a fiaid se, amikor bementek a kijelentés sátrába, hogy meg ne haljatok! Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre.

Így tudtok különbséget tenni a szent és a közönséges közt, a tisztátalan és a tiszta közt,

Áron nem sírathatta nyilvánosan a két fiát, mert Isten elpusztította volna őt ezért. Isten cselekedete igazságos volt, és ezért ha Áron az emberek előtt elsíratta volna őket, akkor ezzel azt „üzente” volna az embereknek, hogy Isten igazságtalanul bánt velük.

Aztán jön a figyelmeztetés, hogy a felkenő olaj miatt nem hagyhatják el a sátrat és ne is igyanak részegítő italt amikor szolgálatot végeznek, hogy tiszta fejjel tudják eldönteni azt, hogy mi a szent és mi a tisztátalan. Ez talán egy utalás is lehet arra, hogy Áron fiai az idegen tüzet alkohol hatása alatt hozták az Úr elé, így nem tudták világosan felmérni tettük következményeit.

A Példabeszédekben olvashatjuk Lemúélnék címezve, hogy a „Bor nem királyoknak való”. Miért? Mert elhomályosíthatja az ítélőképességet, a gondolkodást. Isten pedig azt akarja, hogy az eszed teljesen tiszta legyen akkor, amikor Őt imádod, Őt szolgálod. Nem akarja, hogy hamis stimuláció hatására cselekedj.

Az is igaz viszont, hogy Ő elfogadja az embereket mindenféle állapotban, hisz nagyon sok kemény drogost, alkoholistát mentett már meg, és gyógyított ki függőségükből. Ugyanakkor, sokan, akik ma este is a bárban üldögélnek, siránkoznak, és azt rebegetik, hogy mennyire szükségük van Istenre, holnap már ismét visszakerülnek régi énjükbe, átkozódnak, szidnak mindenkit, mert a megbánásuk nem a szívükből ered, és nem a tiszta elméjükből, és ezért ez a megbánás értéktelen.

Isten azt szeretné, hogy tiszta ésszel dönts mellette: *Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR.* Azt szeretné, hogy éleseszűen gondolkodnál, hogy tudd, hogy mit teszel.

Dávid azt mondta, hogy „Dícsérjük Őt értelemmel!”

Gyakran az emberek értelem nélkül dicsőítik Istent, mert rutinból, megszokásból használják a „Áldjon meg Isten, hallelujja, dicsőség az Úrnak” kifejezéseket. Hiába mondd ki ezeket a savakat, ha közben az elméd egymillió mérföldre jár azok értelmétől. Az ilyenfajta dícséret teljesen értelmetlen és értéktelen, inkább sértő Istenre nézve, ha üres fejjel dícséretjük Őt.

Néha jó, ha becsukott szemmel imádkozunk, de máskor pedig nyitott szemmel is tehetjük ezt. Szeretek leülni a székembe, és csak egyszerűen úgy beszélgetni Istennel, mintha Ő is ott ülne velem szemben a másik széken. Az a baj, hogy az imádság fogalmát összezavartuk, és még külön imahangot, és imastílust is kialakítottunk magunknak, és azt gondoljuk, hogy ezáltal még nagyobb szentek vagyunk, és hatékonyabb lesz az imánk.

De mindennek semmi értelme, szerintem nagyszerű dolog Istennel értelmesen beszélgetni, átgondolva azt, amit neki mondunk, mert Ő ezt bizonyára nagyon tudja értékelni.

Tiszta fej szükséges tehát, és érdekes, hogy ezt az Újszövetség is megerősíti a gyülekezet véneivel, pásztoraival kapcsolatban, akik nem lehetnek a borivás rabjai, azért hogy mindig tiszta fejjel gondolkodhassanak.

Pál apostol azt mondta, hogy

Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává.

Nem használhatom a Krisztustól kapott szabadságomat arra, hogy elmerüljek valaminek az élvezetébe olyan mértékben, hogy aztán az rabságba döntsön, és többé ne tudjak szabadulni tőle. Szabad vagyok megtenni, de nagy eszetlenség lenne ezt cselekedni, mert a hatalma alá kerülhetek, és ezáltal elvesztem a szabadságomat.

Krisztusban kapott szabadságomat nagyon óvatosan kell védjem, hogy nehogy úgy használjam fel azt, hogy végül én magam is rabbá váljak. Emlékezzünk Ádámra, akinek megvolt a szabadsága arra, hogy megegye a gyümölcsöt, de ezáltal olyan rabságba került, ahonnan soha többé nem szabadulhatott. Ez megtörténhet veletek is.

Így tudtok különbséget tenni a szent és a közönséges közt, a tisztátalan és a tiszta közt, és így tudjátok tanítani Izráel fiait mindazokra a rendelkezésekre, amelyeket kijelentett számukra az ÚR Mózes által.

Mózes így szólt Áronhoz és megmaradt fiaihoz, Eleázárhoz és Ítámárhoz: Fogjátok az ételáldozatot, amely megmaradt az ÚR tűzáldozataiból, és egyétek meg azt kovásztalanul az oltár mellett, mert igen szent az.

Szent helyen egyétek meg, mert neked és a fiaidnak rendelt rész ez az ÚR tűzáldozataiból. Ezt a parancsot kaptam.

A felmutatott áldozati szegyet és a szent ajándékul adott combot is tiszta helyen egyétek meg, te és a fiaid meg a lányaid, mert neked és gyermekeidnek rendelt részül adják azt békeáldozataikból Izráel fiai.

A 11.-ik fejezettől kezdve Isten felsorolja azokat az állatokat amelyekből ehetnek, és amelyekből nem, majd a nők szülés utáni megtisztulási folyamatáról olvashatunk, és a leprás megtisztulásáról.

Dr. Maxwell írt egy nagyon érdekes könyvet: „Nem ezek a betegségek” címmel, amelyben a 3Mózesben található étrenddel és tisztálkodással kapcsolatos törvényeket veszi sorban. Ebben bebizonyítja, hogy ha Izrael gyermekei Isten Igéje szerint betartották volna azokat, akkor az egyiptomiakat érintő egyetlen betegség sem súlytotta volna őket. Rámutat az akkori törvények bölcsességére és előrelátására, hisz ezek többsége egészségtörvény, amely azt bizonyítja, hogy Istent érdekli az egészségünk állapota.

Nem hiszem, hogy Isten támogatja a gyorséttermi kajákat és az egészségtelen ételkészítményeket. Azzal sem értek egyet, hogy miután jól megtöltük magunkat egészségtelen kajával, akkor azért kezdünk imádkozni, hogy adjon Isten egészséges testet nekünk, mert ez következetlenséget árul el részünkről.

Régen, amikor a Bibliaiskolából hazafelé mentünk, mindig megálltunk és hatalmas bögre fagyikat vettünk tejszínhabbal, csokoládésziruppal, és utána amikor hazamentem, még tettem rá több habot. Leültünk a fiúkkal és az egyik megkérdezte, hogy ki fogja mondani az asztali áldást. „Viccelsz?” – kérdeztem tőle – „nem gondolhatod komolyan, hogy Isten ezt megáldja. Csak edd meg, és viseld el a következményeket.” Ne kérd, hogy Isten megáldjon egy olyan valamit, amiről tudod, hogy nem használ neked.

Milyen jó, hogy nem az Ószövetség törvényei alatt élünk! Milyen jó, hogy nem kell ezekkel a parancsolatokkal bajlódjunk, mert Jézus Krisztus eltörölte ezeket, és így nem kell már papokhoz menjünk, ha Istennel való kapcsolatot keresünk, hanem közvetlenül járulhatunk a kegyelem trónusához, ahol mindnyájan irgalmat találunk. Az előző rész csak még jobban megerősíti a Jézus Krisztus munkája iránti hálánkat, mert Ő a mi teljes áldozatunk: a békeáldozat, az ételáldozat, az égőáldozat, a bűnáldozat, a vétékéldozat. Az Ő egyetlen áldozatával mindenről gondoskodott, és közvetlen utat nyitott mindnyájunk számára Istenhez.

3 MÓZES 11-15. FEJEZET

Mielőtt elkezdenénk tanulmányozni a 11.-ik fejezetet, olvassuk el az 5Mózes 28 első verseit. Néha nagyon belebonyolódunk a törvénybe, és azt kívánjuk, hogy bárcsak kihagyhatnánk ezt a részt, hisz amúgy is Isten kegyelmi törvénye alatt vagyunk.

A valóság az, hogy Isten lelki törvényeket állít fel számunkra, és az 5Mózes 28-ban ezt mondta a törvénnyel kapcsolatban:

Ha engedelmesen hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé emel téged Istened, az ÚR.

Rád szállnak mindezek az áldások, és kísérnek téged, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára.

Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn.

Áldott lesz méhed gyümölcse, termőfölded gyümölcse és állataid ivadéka, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Áldott lesz kosarad és sütőteknőd.

Áldott leszel jártodban-keltesben!

Vereséggel sújtja az ÚR ellenségeidet, ha rád támadnak: egy úton vonulnak föl ellened, de hét úton menekülnek előled.

Áldást bocsát az ÚR csûreidre és minden vállalkozásodra, és megáld azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Isten különleges lelki törvényeket adott számunkra. Ha ezeket betartjuk, akkor áldottak leszünk, ugyanakkor e fejezet végén azt is megtalálhatjuk, hogy mi történik abban az esetben, ha elvetjük ezeket a törvényeket:

De ha nem hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha nem tartod meg, és nem teljesíted minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma megparancsolok neked, akkor rád szállnak mindezek az átkok, és kísérni fognak téged:

Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn.

Átkozott lesz kosarad és sütőteknőd.

Átkozott lesz méhed gyümölcse és termőfölded gyümölcse, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Átkozott leszel jártodban-keltesben.

Józsué könyvének első fejezetében Mózes végső utasításokat adott Józsuénak, és a 8.-ik versben ezt mondta:

Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg, és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.

Ha megtartod a törvényt, ha olvasod, tanulmányozod azt, akkor Isten sikeressé tesz.

Az első zsoltárban ezt írja Dávid:

Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal.

Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.

Tudom, hogy néha igen megterhelő ezeken a törvényeken keresztül lágni magatokat, de tudnotok kell azt, hogy ha ezeket tanulmányozzátok és a főleg, ha ezek szerint cselekedtek, akkor Isten áldása lesz az életetek. Izrael gyermekei nagyot hibáztak, mert azt hitték, hogy csak azért, mert övék a törvény, ez a tény megigazítja őket. De Pál azt mondta, hogy nem a törvény birtoklása, hanem annak cselekedete hozza az áldást.

A 3Mózes 11-ben az Úr azokat az ételeket sorolja fel, amelyeket ehettek, és amelyeket nem ehettek. Ez számomra azt mutatja, hogy Isten igenis érdekelt a mi egészségünk alakulásában. Ha az Úr ma szólna hozzánk, akkor sokat intene minket a rossz ételkel kapcsolatban, hisz nem teheted meg, hogy eszed ezeket a szemeteket, és ugyanakkor azt kéred tőle, hogy adjon jó egészséget neked.

Az Isten által megengedett ételek jók, egészségesek és táplálóak, és minden eltírt étel háttérében egészségügyi okok húzódtak. Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy „minden szabad nekem, de nem minden használ”. Péter látomásában egy lepedőt látott leereszkedni a mennyből, amelyben tiszta és tisztátalan ételek voltak, és az Úr azt mondta, hogy „Kelj fel, Péter, öld meg és egyél!”, mire Péter azt válaszolta, hogy „Nem úgy, Uram, én sohasem ettem tisztátalan dolgot.”

Sokan ezt zöld lámpaként értelmezik, mert szerintük Isten itt azt mondta, hogy bármit megehetünk: szalonnát, disznósültet, stb., mert Isten azt mondta, hogy „Ne mondd tisztátalannak azt, amit én megtisztítottam.” De Isten nem disznóhúsról beszélt ebben a versben, hanem a pogányokról, és azért szólt így Péterhez, mert éppen a pogányokhoz akarta elküldeni őt.

Ugyanakkor biztos vagyok benne, hogy Pál elég felszabadult zsidó volt ahhoz, hogy disznósültet is ehetett, amikor azt eléje rakták, mert azt mondta, hogy „minden jó számodra, hogyha hálaadással eszed, és edd meg, amit eléd tesznek, ne kérdezősködj.” Ezt azonban nem kifejezetten disznóhússal, hanem a pogány isteneknek áldozott hússal kapcsolatban mondta.

Jézus azt mondta, hogy nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a szájon, hanem

Ami azonban kijön a szájból, az a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert.

Szerintem az Úr az Újszövetségben megengedte, hogy mi pogányok olyan húst együnk, ami annak idején tiltott volt a zsidóknak. Amikor a pogány gyülekezetek törvénnyel szembeni engedelmisségéről vitáztak, Péter azt mondta, hogy „ne tegyünk rájuk olyan terheket, amelyeket semmi mi, sem atyáink nem voltak képesek elviselni.” Ezért csak azt említették meg, hogy ne egyenek megfulladt állatból, azaz olyanból, amelyben a vére még benne van, és olyanból, amelyet bálványoknak áldoztak, de nem sorolták fel azt a hosszú listát, amelyet Isten itt a 3Mózesben adott nekik.

A 3Mózes 11.-ik fejezetében megtalálhatjuk azokat az állatokat, amelyekből ehettek, ugyanakkor Isten adott egy alaptörvényt is:

megehettek minden kérődző állatot, amely hasított körmű, mégpedig egészen kettéhasadt körmű.

De nem ehetitek meg a kérődzők és a hasított körműek közül ezeket: a tevét, mert kérődző ugyan, de nem hasított körmű, ezért nektek tisztátalan.

A hörcsög kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan.

A nyúl kérődző ugyan, de nem hasított a körme: tisztátalan.

Valaki egyszer azt mesélte, hogy volt egy barátja, aki emiatt a vers miatt többé már nem hitt a Bibliában, mert azt mondta, hogy a nyúl nem kérődző, és ha a Biblia valóban Isten Igéje lenne, akkor nem írta volna, hogy a nyúl kérődző. Az eredeti héberben ennek az állatnak a neve „arnehbeth”, amiről nem tudok pontosan, hogy milyen állat, de a fordítók nyúlnak fordították. Ugyanakkor nemrég fedezték fel, hogy a nyúl valóban kérődző állat, és mindez most már tudományosan bizonyított tényé vált. Ezek szerint a szóbanforgó ember semmiért adta oda a hitét, ami igen tragikus.

Természetesen nem nehéz megérteni az ezek mögött húzódó egészségügyi okokat. A vadnyulak gyakran hordozták magukban a sárgaláz tüneteit, és ez így van a mai napig is. A disznóhússal pedig az a helyzet, hogy nagyon fontos alaposan megsütni, mert betegséget hordozhat magában. Sokan betegedtek már meg a nem alaposan megsütött, megfőzött disznóhústól, és ebből is láthatjuk, hogy Isten védte az izraelieket ezekkel a parancsolatokkal.

Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek a vízben, a tengerekben és a folyókban élők közül mindazt, aminek uszonya és pikkelye van.

De legyen utálatos a tengerekben és folyókban mindaz, aminek nincs uszonya és pikkelye, akármilyen vízben nyüzsgő és akármilyen vízben élő lény is az.

Ez azt jelenti, hogy sok tengeri lényt nem szabadott megenni, mint pl. a rákot, a kagylókat, amelyek bizonyos hónapokban gyilkos méreggel vannak tele.

A madarak közül ezeket tartásatok utálatosnak, és meg ne egyétek, mert utálatosak: a sas, a keselyű és a halászsas, a sólyom és a héjafélék, minden fajta holló, a strucc, a bagoly, a sirály és a karvalyfélék, a kuvik, a vöcsök és a fülesbagoly, a bölömbika, a pelikán és a dögkeselyű, a gólya és a szarkafélék, a búbos banka és a denevér.

Hát ezekkel eddig sohasem volt problémám, nem éreztem kísértést arra, hogy ezekből egyek.

Csak azt ehettek meg az összes négy lábú szárnyas rovar közül, amelyiknek a lábain felül lábszárai is vannak, hogy szökdécselhessen velük a földön. Ezeket ehettek meg közülük: a vándorsáskafajtát, a kövisáskafajtát, a szöcskeféléket és a marokkói sáskafajtát. Minden egyéb négy lábú szárnyas rovar utálatos. Ezekkel tisztátalanná teszitek magatokat. Mindaz, aki a tetemüket érinti, tisztátalan lesz estig.

További szabályokat is ad Isten a dolgok megmosására, illetve saját megtisztításodra, miután holt tetemekhez értél – mind értelmes higiéniai szabályok ezek. Érdekes, hogy minden fejezet végén összefoglalja mindazt, amiről addig szó volt:

Ez az állatokról, madarokról, a vizekben nyüzsgő mindenféle élőlényről és a földön csúszómászó mindenféle állatról szóló törvény. E szerint kell különbséget tenni a tisztátalan és tiszta közt, a megehető állatok és a meg nem ehető állatok közt.

Közben még érdekes, hogy az egerek, csigák és gyíkok is a tiltólistára kerültek.

A 12.-ik fejezet a gyereket szülő asszonnyal kapcsolatos.

Ha egy asszony fogan, és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulás idején. A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét. Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől. Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg el nem telnek tisztulásának a napjai. Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztuláskor, és hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg megtisztul a vértől. Amikor eltelenek a fiú vagy leány miatti tisztulásának napjai, akkor vigyen el egy esztendő s bárányt égőáldozatul, egy galambfiókát vagy egy gerlicét pedig vétekáldozatul a kijelentés sátrának a bejárata elé, a paphoz.

Az pedig mutassa be az ÚR színe előtt, és végezzen engesztelést az asszonyért, akkor tisztává lesz a vérfolyás után. Ez a törvény vonatkozik a fiút vagy leányt szülő asszonyra.

De ha nem telik neki bárányra, akkor fogjon két gerlicét vagy két galambfiókát: egyet égőáldozatul, egyet vétékáldozatul. A pap pedig végezze el az engesztelést az asszonyért, és az tiszta lesz.

Érdekes, hogy amikor Mária és József Jézus születése után elmentek a megtisztulási szertartásra a templomba, akkor Mária két galambot vitt oda, ami arra utalhat, hogy szegények voltak, és nem engedhették meg maguknak, hogy bárányt vigyenek a paphoz.

A 13.-ik fejezetben Isten a leprával foglalkozik. A papoknak utasításokat ad, hogy miként állapítsák meg a lepra jelenlétét. Ennek két oka volt: ha valóban lepra volt, akkor el kellett különíteni őket a többiektől, hogy ne terjedjen tovább a betegség, másodszor pedig azért kellett a vizsgálat, hogy senki se kerüljön karanténba azok közül, akik valójában nem voltak leprások.

A 45.-ik versben olvashatjuk, hogy ha valóban leprás volt, akkor azt kellett kiáltania, hogy: „tisztátalan, tisztátalan!”, és arra vonatkozó utasítások is vannak, hogy miként kell a ruhákat megsemmisíteni, amelyeket beszennyezett a betegség.

Az 59.-ik versben:

Ez a gyapjú- vagy lenruhán, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin levő poklos kiütés törvénye. Ennek az alapján mondják tisztának vagy tisztátalannak.

A 14.-ik fejezet csodálatos szavakkal kezdődik:

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Ez a poklos emberre vonatkozó törvény, amikor megtisztulva a pap elé kerül:

Nagyon érdekes szavak ezek, mert a lepra gyógyíthatatlan. Isten a törvényben az emberektől függetlenül külön lehetőséget tartott fent kegyszermények gyakorlására. Technikai értelemben a lepra még a mai napig is gyógyíthatatlan betegségnek számít, mégis, Isten a törvényben saját magának szabad utat adott arra, hogy természetfeletti módon munkálkodhasson és gyógyíthasson.

menjen ki a pap a táboron kívülre, és ha úgy látja a pap, hogy meggyógyult a poklos ember a poklos kiütésből, akkor hozzanak a pap parancsára a megtisztulni akaróért két élő tiszta madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot. Azután vágják le a pap parancsára az egyik madarat cserépedény fölött, forrásvíz mellett.

Fogja a pap az élő madarat, a cédrusfát, a bíborfonalat és az izsópot, és mártsa bele azokat az élő madárral együtt a forrásvíz mellett levágott madár vérébe.

Azután hintse meg a poklosságból megtisztulni akarót hétszer, és mondja ki, hogy tiszta. Az élő madarat pedig eressze szabadon a mezőn.

A megtisztulni akaró mossa ki ruháját, borotválja le mindenütt a szőrét, mosakodjék meg vízben, és tiszta lesz. Azután bemehet a táborba, de hét napig maradjon a sátoron kívül.

A hetedik napon borotválja le mindenütt a szőrét, a haját, szakállát, szemöldökét, és borotválja le mindenütt a szőrét. Mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét vízben, akkor tiszta lesz.

A nyolcadik napon hozzon két hibátlan bárányt meg egy esztendő hibátlan nőstény bárányt. Ételáldozatul pedig háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg fél liternyi olajat.

Állítsa oda a tisztítást végző pap a megtisztulni akarót ezekkel együtt az ÚR elé, a kijelentés sátrának a bejáratához.

Azután fogja a pap az egyik bárányt, mutassa be jóvátételi áldozatul a fél liternyi olajjal együtt: mutassa fel azokat felmutatási áldozatként az ÚR színe előtt.

A bárányt azon a helyen vágja le, ahol a vétekáldozatot és az égőáldozatot szokták levágni, vagyis a szent helyen, mert a vétekáldozathoz hasonlóan ez a jóvátételi áldozat is a papé. Igen szentséges az.

Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véreből, és kenje meg azzal a pap a megtisztulni akarónak a jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját.

Vegyen a pap a fél liternyi olajból is, és öntsön a pap a bal tenyerébe, majd mártsa bele a pap jobb kezének az ujját a bal tenyerében levő olajba, és hintsen ujjával az olajból hétszer az ÚR színe elé.

A tenyerén maradt olajjal kenje meg a pap a megtisztulni akarónak a jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját, a jóvátételi áldozat vére helyén.

A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akarónak a fejére. Így végezze el érte a pap az engesztelést az ÚR színe előtt.

Azután készítse el a pap a vétekáldozatot, és végezzen engesztelést a tisztátalanságból megtisztulni akaróért. Majd vágja le az égőáldozatot.

Vigye fel a pap az égőáldozatot meg az ételáldozatot az oltárra. Így végezzen érte engesztelést a pap, és akkor tiszta lesz.

De aki szegény ember, és nem telik neki ennyire, az hozzon egy bárányt jóvátételi áldozatul, felmutatásra, hogy engesztelést végezzenek érte: ételáldozatul meg egytized véka olajjal gyúrt finomlisztet és fél liternyi olajat.

Hozzon két gerlicét vagy két galambfiókát is, ahogyan telik neki, az egyiket vétekáldozatra, a másikat égőáldozatra.

Vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához az ÚR színe elé.

Fogja a pap a jóvátételi áldozatra való bárányt és a fél liternyi olajat, és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt.

Azután vágja le a jóvátételi áldozatra való bárányt. Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véreből, és kenje meg a megtisztulni akaró jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját.

Öntsön a pap az olajból a maga bal tenyerébe, és a bal tenyerében levő olajból hintsen a pap jobb kezének az ujjával hétszer az ÚR színe elé.

Azután kenje meg a pap a tenyerében levő olajból a megtisztulni akaró jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját, a jóvátételi áldozat vérének a helyén.

Ez tehát az a folyamat, amely segítségével a meggyógyult leprást visszafogadták a közösségbe, és ismét az emberek között élhetett.

A leprát gyakran a bűnnel hozták kapcsoltságba, mert titok övezte az eredetét és a közvetítését is. Nem tudjuk, hogy mi által kerül egyik emberről a másikra a lepra, és azt sem, hogy hogyan lehet megkapni azt, ugyanúgy, ahogyan azt sem tudjuk, hogy a bűnt hogyan terjeszti egyik ember a másikra. De azt látjuk, hogy minden ember meghal a bűn miatt.

A lepra az emberek tudomány alapján gyógyíthatatlan. Gyógyszerek segítségével meg lehet ugyan állítani a betegség előrehaladását, de nem lehet meggyógyítani a beteget.

Ugyanígy a bűn is, emberi mérce szerint gyógyíthatatlan. A lepra halálos, ugyanígy a bűn is az. A lepra a testen belül először az idegeket támadja meg, és fokozatosan veszi át az uralmat a test fölött, ugyanígy a bűn is fokozatosan veszi hatalmába az embert, majd lassan elpusztítja az ember ellenállását.

A leprás tisztulási folyamatában láthatjuk, hogy az egyik madarat megölik, és az ő vérének egy vizes edénybe engedik, amelybe aztán belemártják a másik madarat. Biztos vagyok benne, hogy mindennek szimbólikus jelentősége van, csakúgy, mint a cédrusfának, a bíbornak, az izsópnak és a véres víznek. Mindezek Jézus Krisztus áldozatára mutatnak, aki értünk áldozta fel magát.

Érdekes, hogy a teljes Ószövetség át van fonva egy bíborfonallal, amely Jézus Krisztus irányába mutat. Itt a leprás kellett hozza ezt a bíborfonalat. Később Ráháb is egy bársonykötelet kellett leengedjen az ablakán keresztül, hogy amikor Izrael gyermekei elfoglalták Jerikót mindenki megmenekülhessen, aki abban a házban volt, ahonnan a bársonykötél kilógott.

A cédrusfa természetesen előre mutathatott a keresztre, és biztos vagyok benne, hogy ők mindnyájan valami módon nagyon várták már a keresztet. Lehet, hogy a kereszt cédrusfából volt, ezt nem tudom, de nem lennék meglepve. A véres víz előremutat arra, amikor Jézus oldalát a római katona keresztűlszúrta és véres víz tört elő onnan. Ez a mi Jézus Krisztus vére általi megtisztulásunkra utal.

Az izsópra emlékeztek, hogy amikor ott függött a kereszten, akkor vették az izsópbokrot, ecetet tettek rá, és megérintették az ajkát ezzel, amikor azt kiáltotta, hogy „Szomjazom!” Mindenben ott van ez a gyönyörű szimbolizmus, és amint olvasod és megnyitod szíved a Lélek előtt, biztos vagyok benne, hogy Isten szólni fog hozzád, és megmutatja, hogy miként alkalmazhatod ezeket a sorokat az életedben.

Nem szeretem belemagyarázni a lelkeséget, de biztos vagyok benne, hogy egy lelki párhuzam húzódik végig az Írásokon. Ezek magyarázata nem az én stílusom, és ezt meghagyom azoknak, akik mélyebben belelátanak az ilyenfajta analógiákban. Amikor viszont ezekre rámutatnak, akkor én ezeket nagyon szépnek találom.

Végül pedig a leprás Istennek való elköteleződését láthatjuk, a vért a fülcimpáján, a hüvelykujján és a lábain, amely azt jelképezi, hogy Istennek szánja az életét. Ugyanezt tették Áronnal is, amikor pappá szentelték: a füle Isten hangjára nyíljon meg, a keze Isten munkáját végezze, és a lábai Isten útjain járjanak.

Ez ránk is vonatkozik, akik megtisztultunk bűneinktől. A megtisztulás nem jelenti azt, hogy ezzel minden be van fejezve. Istennek szánt életetet kell éljünk, miközben el kell kötelezzük neki magunkat: a fülünk az Ő hangjára legyen nyitott, a kezünk az Ő munkáját végezze, a lábunk pedig az Ő útján járjon! Az analógia kézzelfogható itt a leprás megtisztulása és a bűnös megtisztulása között.

Ez a törvény vonatkozik arra, akin poklos kiütés volt, de nem telik neki többre, amikor meg akar tisztulni.

Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz:

Ha majd bementek Kánaán földjére, amelyet én adok nektek birtokul, és ha poklos kiütést bocsátok valamelyik házra a birtokokban levő földön,

Ez egy penészhez hasonló dolog lehetett. Ha ez megjelent, akkor le kellett tisztítsák, újra kellett vakolják és ha ismét kiütött, akkor az egész házat teljesen le kellett rombolni. Ha a vakolás után nem ütött ki ismét a penész, akkor a ház tiszta volt, és lehetett benne élni.

A 15.-ik fejezetben Isten a test felületén levő gennyes sebekkel foglalkozik. Ismét higiéniai szabályokat olvashatunk arra vonatkozóan, hogy minden, amit a beteg visel, és amit megérint az tisztátalanná válik. Olvashatunk a különböző mosakodásokról, amelyeket addig kell végezni, amíg a fertőzés teljesen meggyógyul.

Érdekes, hogy ezek a tisztaságra vonatkozó törvények nagyon fontosak voltak akkoriban. Egészen a 20.-ik század elejéig a kórházakban sem voltak megfelelő higiéniai szabályok, a doktorok sem tisztálkodtak rendszeresen. Az volt a szokás, hogy minél véresebb a doktor ruhája, annál hatékonyabbnak tűnik a munkája.

Egyik betegről a másikhoz, egyik szüléstől a másikhoz, egyik operációtól a másikhoz mentek tisztálkodás nélkül.

Az a doktoroknak, aki elsőként azt ajánlotta, hogy a doktorok tisztálkodjanak megfelelően, majdnem elvesztette az állását. Később statisztikailag be tudta bizonyítani, hogy a halálozási arány a betegek között, és főleg a szülő anyák között sokkal alacsonyabb volt, mint a többiek esetében, csak azért, mert megfelelően tisztálkodott.

Minezekre csak száz évvel ezelőtt jöttek rá, de ha elolvasták volna Isten törvényeit, akkor tudhatták volna, hogy milyen fontos a tisztálkodás és a mosakodás. A Biblia nem állítja azt, hogy a tisztaság felér a szentséggel. Ezt a Korán állítja. Viszont a Bibliából is kiderül, hogy a testi tisztaság is fontos dolog azért, hogy egészségesek lehessünk.

A 15.-ik fejezet végigmegy a fertőzések megtisztításán, majd a női menstruációs periódusra vonatkozó szabályokat is olvashatjuk. Ebben a periódusban a nő tisztátalannak számított, ugyanúgy, mint az is, aki megérintette az ágyat, amelyben aludt, és meg kellett mosakodjon. A menstruációs periódusa után pedig 7 napig kellett várjon elkülönítve, majd a 8.-ik napon két fiatal galambot vitt a paphoz égő és vétekáldozatként, és utána tisztának mondták ki, és ismét lehetett fizikai kapcsolata a férjével.

Érdekes, hogy ez volt az egyik oka annak, hogy miért szaporodtak olyan hatékonyan ezek az emberek, hisz pont abban a periódusban kezdhették újra a testi kapcsolatot, amikor a női petesejt megérett.

Így óvjátok Izráel fiait a tisztátalanságtól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságuk miatt, tisztátalanná téve hajlékomat, amely közöttük van.

A tisztátalanságnak a szertartások szempontjából volt jelentősége, mert ezalatt nem engedélyezték számukra az Isten sátrába való bemenetelt.

3 MÓZES 16-20. FEJEZET

A 16.-ik fejezetben a Yom Kipur-ról, az engesztelés napjáról van szó. A főpap máskor nem mehetett be a Szentek Szentjébe, csak ezen a napon.

Beszélt az ÚR Mózeshez Áron két fiának a halála után, akik meghaltak, mert az ÚR elé mertek lépni.

Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg a testvérednek, Áronnak, hogy ne menjen be akármikor a szentélybe a kárpiton belül, a ládán levő fődél elé, hogy meg ne haljon, mert a fődél fölött jelenek meg felhőben.

Úgy menjen be Áron a szentélybe, hogy vigyen egy bikát vétekáldozatul és egy kost égőáldozatul.

Öltözzék gyolcsból készült szent köntösbe, gyolcsnadrág legyen rajta, gyolcsövvel övezze magát körül, gyolcssüveget tegyen a fejére. Szent ruhák ezek, mosakodják meg azért vízben, és úgy öltse fel ezeket.

Az év többi napján a többi pap áldozott, de az engesztelés napján minden munkát a főpap kellett végezzen. Ha megszámloljuk ezen a napon feláldozott állatokat, ezek összesen több mint harmincra rúgnak, amelyeket mind ő kellett megöljön és feldaraboljon. Ezen kívül ötször kellett megfürödjön. Ezen a napon a főpap nem viselte a szokásos gyönyörű szerelését: az efódot, a kék süveget és ezeket, hanem csak egyszerű papi gyolcsruhát öltött magára.

Legelőször saját vétkeiért kellett áldozatot bemutasson, utána pedig az emberek bűneinek áldozatait ajánlhatta fel az Úrnak. Mindez Jézus Krisztusra mutat, gyönyörű szimbólumokkal teletűzdelve, kivéve azt, hogy Krisztusban nincs megfelelője annak az áldozatnak, amit a főpap saját magáért áldozott. Jézus nem kellett önmagáért áldozatot bemutasson, mert Ő büntelen volt.

Krisztus a mi főpapunkká vált, és a a mennybe ment, amelynek földi modellje volt ez a földi Sátor. Nem a kecskék vére által, hanem a sajátja által, és ezt nem évente tette meg, mint a főpap, hanem egyszer s mindenkorra, és azóta az Atya jobbján ül, mert Ő ellenségeit tette lábai zsámolyává.

Az Ószövetségről és az áldozatokról szólva, azt mondta Pál apostol a kolossébelieknek írt levelében, hogy „mindezek az eljövendő dolgok árnyékai voltak csupán, de a lényeg a Krisztus.” Mindezek Jézus Krisztus árnyékai voltak, és Krisztus ott áll a történelem választóvonalán, és árnyékát az Ószövetségre, az áldozatokra, a szent napokra veti. Ezek közül a leghangsúlyosabb és legerőteljesebb szimbólum az engesztelés napja volt.

Két kecskére vetett sorsot Áron, az egyik az Úré, a másik pedig egy menekülő kecske volt, a bűnbak. A 9.-ik vers:

Vezesse oda Áron azt a bakot, amely a sorsvetésben az ÚRnak jutott, és készítse azt el vétekáldozatul.

Azt a bakot pedig, amely a sorsvetésben bűnbakként jutott, állítsák élve az ÚR elé, hogy engesztelést végezzen vele, és elküldje bűnbaknak a pusztába.

Áron tehát mutassa be a bikát mint a maga vétekáldozatát, és szerezzen engesztelést magáért és háza népéért. Vágja le Áron a bikát mint a maga vétekáldozatát.

Rakja tele a szenesserpentyöt tüzes parázssal az ÚR előtt levő oltárról, és két tele marok porrá tört illatos fűszerfélével együtt vigye be a kárpiton belülré.

Tegye rá az illatáldozatot a tűzre az ÚR színe előtt, hogy beborítsa az illatáldozat felhője a födelet, amely a bizonyosság fölött van, és akkor nem hal meg.

Azután vegyen a bika vérből, és hintse ujjával a födél felé, kelet felé. A födél elé pedig hétszer hintsen ujjával a vérből.

Ezután vágja le a bakot mint a nép vétekáldozatát, vigye be a vérét a kárpiton belülré, és úgy cselekedjék ezzel a vérrel, ahogyan a bika vérével cselekedett: hintse a födélre és a födél elé.

Így végezzen engesztelést a szentélyért, Izráel fiainak a tisztátalansága miatt és minden vétkes hitszegése miatt. Így cselekedjék a kijelentés sátráért is, amely köztük, tisztátalanok között van.

Ezen a napon a főpap végzett minden munkát, senkitől sem kapott segítséget, hasonlóképpen Jézushoz, aki egyedül hordozta el a mi bűneinket, és helyettünk szenvedett.

A főpap egy évben csak egyetlen napon mehetett be a Szentek Szentjébe, ahol megtalálható volt Isten jelenléte a kegyelem trónusán. Ezen a napon a főpap háromszor lépett be ide: először, amikor saját magáért ajánlotta fel a vétekáldozatot, azután a kos vérével, amelyet a nép bűnének engesztelésére áldozott, és végül a kecske vérével.

Ez volt a bűn törvénye, és a következő fejezetben Isten a vér fontosságát mutatja meg számunkra. Ő megtiltotta bármilyen vér megköstölését, illetve evését. A 17:11-ben ezt mondja:

Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzen értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést.

A vér fedi el a bűnöket. A mai zsidók is megülik a Yom Kipur, mint az év legszentebb napját, de én mégis megkérdőjelezem náluk azt, hogy miként gondolják bűneik bocsánatát. Ők azt állítják, hogy a Yom Kipur a visszatekintés napja, amikor átgondolják az elmúlt évben végzett rossz és jó cselekedeteiket,

és a céljuk és reménységük abban van, hogy a jók többségben vannak a rosszakkal szemben.

Ha van egy zsidó ellenséged, aki valami rosszat tett neked, akkor elmehetsz hozzá egy nappal a Yom Kipur előtt, és rosszra provokálhatod őt, mert ők az évnek ebben a részében nagyon keservesen igyekeznek, hogy a mérleget a jó oldalára billentsék.

De ez egy nagyon téves elképzelés, mert Isten az egészet a vele való kapcsolat alapjaként adta. Ez a kapcsolat a véres áldozatok alapján működik, mert az engesztelés csak vér által lehetséges. Isten kimondta a törvényben, hogy vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. A bűn mindig is elválasztotta az embert Istentől. A törvényben egyetlen utalás sincs arra, hogy a jó és rossz cselekedeteidet kellene megvizsgálgad.

Isten ezekkel az emberekkel egy olyan szövetséget kötött, amelynek segítségével ők kapcsolatban lehetnek vele, és ennek a kapcsolatnak az alapja a vér által történő engesztelés volt. A törvény azt mutatja meg, hogy Isten mennyire megközelíthetetlen a természeti ember számára.

A törvény alatt nem lehetett Istent könnyen megközelíteni. Egyetlen ember mehetett a közelébe: egy évben egyszer a főpap tehette meg ezt, sok-sok áldozat és tisztálkodás után. A zsidók saját törvénye mutatja meg tehát, hogy Istent nem tudják megközelíteni.

Amikor a zsidókat kérdezgetem ezzel kapcsolatban, nincs megfelelő válaszuk erre, és csak a rabbik által tanított béna dolgokat válaszolgatják, amelyeknek semmilyen bibliai alapja sincs.

Az Ószövetség nem azt mutatja meg, hogy az ember bármilyen körülmények között megközelíthetné Istent. Ennek fényében a 16.-ik fejezet így kezdődik:

Beszélt az ÚR Mózeshez Áron két fiának a halála után, akik meghaltak, mert az ÚR elé mertek lépni.

Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg a testvérednek, Áronnak, hogy ne menjen be akármikor a szentélybe a kárpiton belül, a ládán levő fődél elé, hogy meg ne haljon

Nem jöhet oda bármikor bárhogyan.

Ha abban az időben Istent ilyen lehetetlen volt megközelíteni, akkor vajon miért gondolják a zsidók, hogy manapság ezt könnyebben megtehetik. Ha csak vér általi áldozattal lehet Őt megközelíteni, akkor hogyan fognak elé állni a saját cselekedetei alapján, amelyről Isten Igéje ezt mondja az Ószövetségben, hogy azok olyanok, mint a „szennyes ruhák” Isten szemében.

Az Ószövetségben Isten megközelítésére tett minden kísérlet, kivéve az Isten által előírtat, utálatos volt az Úr szemében. A zsidók a saját Írásaiknak sem felelnek meg, mert megtagadták Isten útját, és a saját igazságukat akarják megalapozni saját munkálkodásaik alapján, Isten törvényeitől függetlenül.

Pál azt írta, hogy akiknek a törvény adatott, azok nem érték el a megigazulást, mert munkálkodás alapján keresték azt. Pál a Római levélben ennek a megközelítésnek a hibáját is megmutatja, amely még ma is jellemzi a zsidókat.

A mi számunkra Isten megközelíthető, Izrael számára ez nem lehetséges, mert nincsenek bűnázdataik, nincs templomuk és főpapuk. Mi ma is Isten elé járulhatunk Jézus Krisztuson keresztül, aki a mi főpapunk, és aki értünk ment a mennybe, és Aki az Ő áldozatával szélesre nyitotta az ajtót, és azt mondta, hogy „Minden rendben, gyermekeim, mostmár mindnyájan bejöhetnek.”

És minden gyermek, aki hisz Őbenne, szabadon léphet Isten elé Jézus Krisztus újszövetségi vére által, amely szövetséget Ő kötötte az emberrel.

„Járuljunk hát bátran a kegyelem trónusához, hogy irgalmat leljünk ott.” Milyen nagyszerű a mi ígéretünk Jézus Krisztusban. Mi is a vér általi áldozaton keresztül közelítünk Istenhez, mert vérontás nélkül nincs bűnbocsánat.

Ezért ontatott ki Jézus vére, és ezért hangsúlyozza ennyire a vér tiszteletét Isten, és ez még az állatok véreire is vonatkozik. Ez azért volt szükséges, hogy amikor Isten vére ontatott ki a mi bűneinkért, akkor ennek a legnagyobb tisztelettel adózzunk.

A Zsidó levélben azt olvassuk, hogy

Ha valaki elveti Mózes törvényét, az két vagy három tanú vallomása alapján irgalom nélkül meghal.

Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vévét, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja?

Az állatok vérenek tiszteletére tanít Isten, de mennyivel nagyobb tisztelettel kell gondoljunk Jézus Krisztus véreire! Beleremegek, amikor az emberek lenézően beszélnek az Ő vérével kapcsolatban, és azt mondják, hogy milyen véres vallás ez? Voltaire azt mondta, hogy Krisztus vére és a disznók vére között nincs különbség. Mekkora istenkáromlás ez!

Isten azt akarja, hogy Jézus Krisztus vévét a legnagyobb becsben tartsd, mert az azért ontatott ki, hogy a bűneid meg legyenek bocsájtva. Jézus Krisztus áldozatának nagyszerűsége az volt, hogy csak egyszer volt rá szükség, és ezáltal mindent befedett. Nem kell vétékáldozatokkal foglalkozzunk, mert az Ő áldozata elégséges volt mindannyiunk számára, és megteremtette az alapot arra, hogy Isten megbocsájtassa a te bűneidet is.

De hadd mondjam el, hogy a Bibliában semmi más lehetőség nincs arra hogy Isten megbocsássa a bűneidet, és nincs mód arra, hogy te bűnősként közösségben legyél Istennel addig, amíg meg nem oldódik a bűn kérdése. A bűnnel kell valamit tenni, mert Isten szent, és a bűn nem lakozhat az Ő

jelenlétében. Ahhoz tehát, hogy te közösségben lehessél Istennel, valamit tenni kell a bűnöddel.

Egyetlen ember sem lehet közösségben Istennel Krisztus nélkül. Krisztus keresztje bolondság azok számára, akik el fognak pusztulni, de számunkra, akik megmenekültünk, a kereszt Isten ereje. Ez tisztított meg bűneimtől, hogy odaléphessek Istenhez.

A 16.-ik fejezetben láthatjuk tehát Áront, a főpapot, ahogy bemegy a Szentek Szentjébe és áldozatot mutat be a kegyelem trónusa előtt Izrael bűneiért a kos vérével, utána pedig a kecske vérével. Az egyik kecskét feláldozták, a másikat elengedték a pusztába. Ez Jézus Krisztus kettős munkájának jelképe, mert Ő nemcsak bűneink bocsánatát teszi lehetővé számunkra, hanem erőt is ad ahhoz, hogy a bűneink elválasztódjanak tőlünk.

Tegye rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötte Izrael fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését. Helyezze azokat a bak fejére, azután küldje el egy odarendelt emberrel a pusztába, hadd vigye magával a bak minden bűnüket egy távol eső földre. Így küldje el a bakot a pusztába.

Ez jelképezte azt, hogy a bűneink elválasztatnak tőlünk. Miután felépítették a jeruzsálemi templomot, az évek során kialakult egy hagyomány arra nézve, hogy hol engedték útjára ezt a kecskét. Emberek álltak a magas sziklákon, s amint a főpap kivizsgálta a kecskét a hagyományos helyre és elengedte azt, akkor jelt adott visszafele az első embernek, aki azt továbbította a másodiknak, majd a harmadiknak, és néhány pillanat múlva a jel eljutott az Oljafák hegyéről a Templom-hegyi tömeghez: a kecske elszaladt, a bűnök eltűntek! És hatalmas üdvívalgás tört ki, és az emberek hálaadó énekeket kezdtek énekelni, amint megtudták, hogy a kecske minden bűnüket elvitte.

Milyen hatalmas a mi örömünk is, amikor felfogjuk, hogy a mi bűneink is mind eltűntek, soha többé nem kell emlékezzünk rájuk, mert Krisztus elhordozta őket, és győzelmet és erőt adott nekünk bűneink felett!

A 34.-ik vers:

Örök rendelkezés legyen ez nálatok, hogy évenként egyszer engesztelést végezzenek Izrael fiaiért, minden vétkük miatt. És úgy cselekedtek, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek.

A 17.-ik fejezetben Isten meghatározta, hogy csak egyetlen helyen lehet áldozni: a Sátorban, majd később a Templomban.

Amikor bármilyen állatot meg akarátál ölni, akkor azt sohasem vághattad le akárhol, hanem mindig el kellett hozni a templomba, és az Úrnak ajánlani a vele való közösségre, és miután feláldoztad, a hús egy részét hazavihetted. Ez egy

állandó emlékeztető volt számukra az Istennel való közösségük szükségességére.

A 10.-ik verstől:

Ha Izráel házából vagy a köztük tartózkodó jövevények közül valaki bármilyen vért eszik, ellene fordulok annak az embernek, aki vért evett, és kiirtom népe közül.

Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzen értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést.

Ezért mondtam Izráel fiainak: Senki se egyék vért közületek; a köztetek lakó idegen se egyék vért.

Ha valaki Izráel fiai közül vagy a köztük tartózkodó jövevények közül vadászat közben vadat vagy madarat fog, amelyet meg szabad enni, folyassa ki a vérét, és takarja be azt porral.

Mert minden test lelke a vére a lélekkel együtt. Ezért mondtam Izráel fiainak: Semmiféle testnek a vérét ne egyétek meg, mert minden testnek a lelke a vére. Ki kell irtani mindenkit, aki megeszi.

A vér és az élet tisztelete miatt parancsolja ezt Isten.

A 18.-ik fejezetben egy olyan kifejezést olvasunk, amely újból és újból előfordul: *Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek.*

Isten szent népet szeretene, és elmondja nekik, hogy ők fogják képviselni Istent a világ előtt. Pál apostol azt mondja, hogy Isten nevét a zsidók miatt káromolják a pogányok között. Isten pedig nagy hangsúlyt fektet erre a kifejezésre, hogy *Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek.*

Isten erkölcsi témákról szól ebben a fejezetben, elsősorban nem megfelelő szexuális kapcsolatokról, amelyeket megtiltott nekik.

Véleményem szerint ebből a szempontból a világot a legjobban a mozi rontotta meg. Az emberek agyát leginkább a mozi fertőzte meg, és legtöbb szennyet és romlást a mozifilm készítőik hozták be a világba.

Ezeknek az a törekvésük, hogy bemutassák legfurcsább, a leginkább természetellenes kapcsolatokat: házasságtöréseket, a homoszexuális kapcsolatokat amelyekkel kapcsolatban arra törekednek, hogy elfogadottá tegyék az emberek között, végül még az állatokkal kezdeményezett szexuális kapcsolatokat is bemutatták. Szörnyű, felháborító és beszennyező dolgok ezek!

A Biblia azt mondja, hogy amit vetünk, azt aratjuk le: ha a testnek vetünk, akkor a testből aratunk nyomorúságot. Nem nézheted ezeket anélkül, hogy be ne szennyeznéd önmagadat, az elmédet, mert ezeket elveted az agyadba, és ezek hatására a testedből fogsz aratni ugyanilyen nyomorúságot.

Pál azt mondja, hogy az Isten nélküli világban
*Akik azt állították magukról, hogy bölcsek, azok bolonddá lettek,
és a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték emberek és madarak, négy lábúak
és csúszómászók képével.
Ezért kiszolgáltatta őket az Isten szívük vágyai által a tisztátalanságnak, hogy
meggyalázzák egymás testét.
Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták
és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen.
Ezért Isten gyalázatos szenvedélyeknek szolgáltatta ki őket. Mint ahogy
asszonyaik felcserélték a természetes érintkezést a természetellenessé,
ugyanúgy a férfiak is elhagyták a női nemmel való természetes érintkezést, és
egymás iránt gerjedtek fel kívánságukban; férfiak férfiakkal fajtalanzkodtak, de el
is veszik tévelygésük méltó jutalmát önmagukban.
És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten
kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék,
ami nem illik.*

Ezek nem akarták megtartani Istent a tudatukban, és persze, hogy azt akarják
elhitetni, hogy az állatoktól származunk, hisz meg kell szabadítsák a tudatukat
Istentől, mert másképp képtelenek lennének e sok piszkos szörnyőség tudatában
élni, amit a filmekben bemutatnak.

Pál a Róma első fejezetének végén azt mondja:
*Ezért tele vannak mindenféle hamissággal, gonoszsággal, kapzsisággal,
viszálykodással, álnoksággal, rosszindulattal; besúgók,
rágalmazók, istengyűlölők, gögősek, dicsekvők, találékonyak a rosszban,
szüleiknek engedetlenek,
kíméletlenek, szószegők, szeretetlenek és irgalmatlanok.*

Ha ezen a listán végigmegyünk, rájövünk, hogy ez pontosan ráillik azokra, akiket
a filmek bemutatnak. Persze, ők azt mondják, hogy ez az élet, ez a realitás, mert
ilyenek az emberek, így élnek. Ha ez így van, Isten óvjon minket, mert egy
nagyon szörnyű világban élünk.

A Róma 1 utolsó verse a csattanó:
*Ők ugyan megismerték Istennek azt az elhatározását, hogy akik ilyeneket
cselekszenek, méltók a halálra, mégis nem csak maguk cselekszik ezeket,
hanem azokkal is egyetértenek, akik ilyeneket művelnek.*
Ha azért nézitek a filmeket, mert élvezetet találtok a gyilkosságokban,
házasságtörésekben, perverziókban, akkor ti magatok is bűnösök vagytok
abban, hogy ezeket élvezitek nézni. Isten azt mondja, hogy az ő népe erkölcsileg
tisztá nép kell legyen, hisz ők képviselik Istent a világ előtt. Nem lehetnek
olyanok, mint a világ! Az, hogy „mindenki ezt csinálja”, nem kifogás Isten
gyermeké számára!

Mindenkitől különböző kell legyél, elválasztva magadat ezektől, mert Ő az Úr, a te Istened! Ha a te életed nem más, nem különbözik a világitól, akkor mid van tulajdonképpen? Biztos, hogy nincs igaz kapcsolatod Istennel. A legelső dolog tehát, amit Isten megtiltott itt: bármiféle természetellenes kapcsolatot.

Miután néhány filmben bemutatták, hogy az apák hogyan erőszakolják meg a lányukat, hirtelen iszonyatosan megnőtt e szörnyűségeknek a száma az emberek között, és ezáltal ezt a fertelmes kaput Hollywood megnyitotta az emberek előtt. Persze, hogy volt már ilyen ezelőtt, de a filmek hatalmas mértékben növelték meg ezt. Most aztán olyan filmeket mutogatnak, ahol az anyák létesítenek vérfertőző kapcsolatokat a fiaikkal. Nincsenek szavak már erre, hogy milyen korrupt, bűnös világ ez!

De mivel Yehova a ti Istenetek, ezért ti nem kell beszennyezzétek magatokat ezekkel, nem kell ezeket műveljétek, hanem legyetek mások, mert az Isten a mi Istenünk.

Isten megtiltotta, hogy a gyerekeiket a tűzön keresztül Moloknak áldozzák. Isten azt mondja, hogy „tudom, hogy az egyiptomok és a kánaániak is ezt cselekedték, de pontosan ezért üldözöm ki őket erről a földről, és elpusztítom őket, hogy ne kövessétek az ő szokásaikat.

A 22.-ik verstől

Férfival ne hálj úgy, ahogyan asszonnyal hálnak. Utálatosság az. Semmiféle állattal ne közösülj, mert tisztátalanná teszed magad vele. És asszony se álljon meg állat előtt, hogy párosodjék vele. Förtellem az. Ne tegyétek magatokat tisztátalanná mindezekkel, mert azok a népek tették magukat mindezekkel tisztátalanná, amelyeket kiűzök elöletek. Mert tisztátalanná vált az a föld, ezért számon kérem rajta a bűnét, és kihányja az a föld a lakosait.

Maga a föld is betege lesz a sok szörnyűségnek és romlottságnak. Amikor a farizeusok azt mondták Jézusnak a jeruzsálemi bevonulásakor, hogy feddje meg a tanítványait, Jézus azt válaszolta, hogy „ha ők nem szólnának, akkor ezek a kövek szólalnának meg helyettük.” Azon töprengök, hogy vajon mi mindent tudhat a föld.

Isten azt mondta Káinnak, hogy a „föld kiált hozzám a testvéred vére miatt!” Van egy olyan pont az erkölcsi romlás folyamatában, amit ha egy nép elér, akkor önmagát fogja megsemmisíteni. Az Egyesült Államok nagyon közel van ehhez a ponthoz. Isten ezekkel a törvényekkel kapcsolatban azt mondta Izraelnek, hogy „megtartjátok ezeket a parancsolatokat, akkor nagyra teszek titeket, de ha megtagadjátok ezeket, akkor átkozottak lesztek minden utatokon. Isten azt mondta, hogy „az igaz élet felemeli a nemzetet, de a bűn minden embernek romlására válik.”

És később Isten azt kiáltja Izraelnek, hogy azért került rabságba és nyomorúságba, mert „megtagadták az én útjaimat, és a saját útjaikon jártak.” Ma Isten ugyanezt kiáltja az Egyesült Államoknak is. „Megtagadták parancsolataimat, és a föld lassan kihányja a lakóit.”

A 28.-ik verstől:

Ne hányjon ki titeket is az a föld, ha tisztátalanná teszitek, ahogyan kihányta az előttetek levő népeket.

Mert aki csak egyet is elkövet ezek közül az utálatosságok közül, azt mind ki kell irtani népe közül, ha ilyet követ el.

Őrizzétek meg, amiket elrendeltem, és semmit ne kövessetek el azok közül az utálatos szokások közül, amelyeket előttetek elkövettek, és ne tegyétek magatokat tisztátalanná azokkal. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

A 19.-ik fejezetben így folytatja Isten:

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Szólj Izrael fiainak egész közösségéhez, és ezt mondd nekik: Szentek legyetek, mert én, az ÚR, a ti Istenetek, szent vagyok.

Anyját és apját mindenki tisztelje. Tartsátok meg nyugalomnapjaimat. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek.

Ne forduljatok a bálványokhoz, és ne készítsétek magatoknak öntött istenszobrokat. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Ha békeáldozatot áldoztok az ÚRnak, úgy áldozzatok, hogy ő kedvesen fogadja tőletek.

Az áldozás napján és másnap egyétek meg, ha pedig harmadnapra marad, azt égessétek el!

Ha mégis eszik belőle valaki a harmadik napon, az romlott húst eszik, nem kaphat kegyelmet.

Megbűnhődik, aki abból eszik, mert meggyalázta az ÚR szentségét. Ki kell irtani az ilyen embert népe közül.

Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és az aratás közben elhullottat ne szedjétek föl.

Szőlődet se böngészd végig, és a szőlődben lehullott szemeket ne szedd föl. Hagyd ott azokat a nyomorultaknak és a jövevényeknek. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Igy gondoskodott Isten a szegényekről, hogy másodszor nem lehetett összeszedni az aratás, szőlőszedés maradékát, hanem a szegények maguk is elmehettek a mezőkre, és maguk szedhették össze a maradékokat. Tehát nem egy ölbe hullajtott segélyprogram volt ez, hanem lehetőséget adott a szegényeknek a munkára, akik szintén dolgoztak és nem várták otthon a sültgalambot az ágyukban fekvé tévénézés közben.

*Ne lopjatok, ne hazudjatok, és senki se csalja meg honfitársát!
Ne esküdjetez hamisan nevemre, mert meggyalázzátok Istenetek nevét. Én vagyok az ÚR!
Felebarátodat ne zsákmányold ki, és ne rabold ki. A napszámos bére ne maradjon nálad másnap reggelig!
A süketet ne ócsárolj, a vak elé gáncsot ne vess! Félj Istenedtől! Én vagyok az ÚR!*

Elképesztő, hogy milyen kegyetlenek tudnak lenni az emberek, ugyanúgy mint a gyerekek is egy fogyatékos gyerekkel szemben. Mi történt az emberi természetünkkel? Az állatok gyakran meg is ölik a fogyatékos, hibás egyedeket, de gyakran az emberek sem állnak ettől távol, mert gyakran kihasználják a hátrányos helyzetűeket. Ez a világ legkegyetlenebb dolga, ugyanakkor ez a legveszélyesebb dolog is, mert Isten mellettük áll és megfizet értük. Ő óvja az özvegyeket, ezért vigyázzatok, hogy miként viszonyultok hozzájuk.

Az ember Jézus Krisztus nélkül nem sokban különbözik az állattól, mert az állatnak is van teste és tudata, akárcsak az embernek, ha Jézus nélkül van. Ezért az állatvilághoz hasonlítja magát, és ezért kegyetlen a fogyatékosokkal és hátrányos helyzetűekkel szemben is. De akit Isten Lelke szült újjá az Istennel van kapcsolatban, az nem tudja megtenni ezeket a dolgokat.

Ha gyakran ilyen dolgokat teszel, akkor biztos lehetsz benne, hogy nincs valódi kapcsolatod Jézus Krisztussal, mert aki Istentől született, nem cselekszi a bűnt, mert Isten magja, egy új élet van benne, és nem tud bűnben élni. Erről János első levelében olvashatunk.

*Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben! Ne nézd, hogy valaki nincstelen; és ne kedvezz a hatalmasnak! Igaz ítéletet hozz honfitársad ügyében!
Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére. Én vagyok az ÚR!
Ne gyűlöld szívedben atyádfiát!*

A zsidók azt felejtették el, hogy Isten az emberi szívekkel és lelkekkel törődött, és mindenféle külsőségre kezdtek el figyelni. Jézus rámutatott, hogy ezen értelmezés miatt teljesen törvénytelenül éltek, hisz a törvény lelki, és Istent a hozzáállásod érdekli. Itt is a szívről szól a törvény, de a zsidók pedig azt tartották, hogy csak akkor szegted meg a törvényt, ha megölted a felebarátodat.

Ne légy bosszúálló, se haragtartó a népedhez tartozókkal szemben. Szeresd felebarátodat, mint magadat!

Amikor Jézust megkérdezték, hogy melyik a legnagyobb parancsolat, Ő azt válaszolta, hogy „Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, és utána szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Ez tehát a második legnagyobb parancsolat.

Tartsátok meg rendelkezéseimet! Állatodat más fajtával ne párosítsd! Ne vedd be meződet kétféle maggal! Ne végy magadra kétféle anyagból szőtt ruhát!

...

Ha majd bementek arra a földre, és ültettek mindenféle gyümölcsfát, tartsátok a gyümölcsét körülmételetlennek, három esztendeig legyen körülmételetlen: ne egyétek!

A negyedik esztendőben pedig szenteljétek minden gyümölcsét ünnepi ajándékként az ÚRnak!

Az ötödik esztendőben már megehetitek a gyümölcsét. Így bőven fog teremni nektek.

...

Ne nyírjátok le halántékokotokról a haját! Szakállad végét ne csúfítsd el!

Ne vagdaljátok be testeteket halottért, és ne végezzetek magatokon tetoválást.

...

Tartsátok meg szombatjaimat, tiszteljétek szent helyemet! Én vagyok az ÚR!

Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert.

Az idősek tiszteletéről szól Isten, akárcsak az idegenek tiszteletéről, akit úgy kell kezelni, mintha a saját földünkön született volna.

Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben, sem a hossz mértékek, súly mértékek és űr mértékek használatában.

Igaz mérlegetek, igaz súlyotok, igaz vékátok és igaz mérőedényetek legyen. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptom földjéről!

Igazságosságra int Isten minden körülmények között, hogy senkit be ne csapjanak.

A 20.-ik fejezetben olvashatjuk a 18.-ik fejezetben már tárgyalt témákkal kapcsolatban azt hogy a törvény ezen megszegői halállal lakolnak.

Sokan a halálbüntetés eltörlését követelik, de az is biztos, hogy ha az itt leírtak alapján használnánk a halálbüntetést, akkor a bűnözés meg sem közelíteni a jelenlegi szintet. A mi bírói gyakorlatunk sokkal jobban védi a bűnözők jogait, mint az ártatlan áldozatokét. Valami teljesen elromlott ebben a rendszerben, amely elengedi az erőszakot és emberrablást elkövetőket, hogy megint megismételhessék szörnyű tetteiket.

Ha valaki visszaeső bűnös, akkor azzal úgy is kell bánni, és olyan ítéletet is kell hozni. A gyerekek megrontóival kapcsolatban pedig a legjobb, ha villamosszékbe kerülnek. Kérhetik Istent, hogy bocsásson meg nekik, és akkor a mennybe jutnak, és mi is megszabadulunk tőlük, és a gyerekeink is nyugodtan járhatnak az utcákon.

Mondd meg Izráel fiainak: Ha Izráel fiai közül vagy az Izráelben tartózkodó jövevények közül valaki odaadja gyermekét a Moloknak, halállal lakoljon: kövezzé meg az ország népe.

Én is ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül, mivel a Moloknak adta gyermekét, és ezzel tisztátalanná tette szent helyemet, és meggyalázta szent nevemet.

Ha pedig az ország népe mégis szemet huny fölötte, és nem öli meg azt az embert, aki odaadja gyermekét a Moloknak,

akkor én fordulok az ellen az ember ellen és a nemzetsége ellen, és kiirtom a nép közül őt és mindazokat, akik követik a paráznaságban, paráználkodva a Molokkal.

Ha valaki halottidézőhöz és jövendőmondóhoz fordul, és követi őket a paráznaságban, ellene fordulok az ilyen embernek, és kiirtom népe közül.

Szenteljétek oda magatokat, és legyetek szentek, mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek.

Tartsátok meg rendelkezéseimet, és teljesítsétek azokat! Én, az ÚR, szentellek meg titeket.

Ha valaki ócsárolja apját vagy anyját, halállal lakoljon! Apját és anyját ócsárolta: vére rajta.

Ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, a felebarátja feleségével paráználkodik, halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő.

Ha valaki apjának a feleségével hál, apjának a szemérmét fedte föl, halállal lakoljanak mindketten, vérük rajtuk.

Ha valaki a menyével hál, halállal lakoljanak mindketten. Förtelmességet követtek el, vérük rajtuk.

Ha valaki férfival hál úgy, ahogyan asszonnyal szoktak hálni, mivel utálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak, vérük rajtuk.

Ha valaki feleségül vesz egy nőt az anyjával együtt, fajtalanság az. Égessék meg a férfit az asszonyokkal együtt. Ne legyen ilyen fajtalanság köztetek!

Ha valaki állattal közösül, halállal lakoljon, és az állatot is öljétek meg!

Ha egy asszony bármiféle állathoz megy, hogy párosodjék vele, öld meg az asszonyt is meg az állatot is! Halállal lakoljanak, vérük rajtuk.

Isten szigorú büntetést helyezett kilátásba a bűnök miatt. Ezáltal tudhatjuk, hogy Isten mit gondol a bűnökről. Ha azt hiszitek, hogy Isten engedékeny, akkor tévedtek. Isten azért rendelte el, hogy ilyen kemények legyenek, hogy tiszták maradhassanak, és megáldhassa őket.

A 22.-ik verstől:

Tartsátok meg minden rendelkezésemet, minden döntésemet, és teljesítsétek azokat, hogy ki ne hányjon benneteket az a föld, ahova beviszlek titeket, hogy ott lakjatok.

Ne kövessétek annak a népnek a szokásait, amelyet kiűzök előletek. Megutáltam őket, mert mindezeket cselekedték.

Ezért rendelte el Isten a kiírtásukat.

A kemény törvények megtartották a közbiztonságot az emberek között, egy nő nem kellett féljen attól, hogy éjszaka átmenjen a tábor egyik feléből a másikba. Szent hely volt az, akárcsak a mennyország, és az Isten földi Királysága. Ha ez a törvény nehezetekre esik, akkor Isten Országában is nehezen fogtok boldogulni, hisz ti magatok kell betartatassátok az igaz utakat az emberek között. Ez egy nagyszerű, dicsőséges 1000 év lesz, amikor Krisztus vaskézrel fog uralkodni, és a földön igazság lesz. Sokkal jobb lesz akkor élni a földön, mint ma.

Isten nagyon kegyelmes, és irgalmas, mert egyébként egyikünk sem lenne itt ma. Az Ő szeretetének és irgalmának köszönhetjük, hogy élünk. De szabadon bűnözünk azért, hogy a kegyelem bővüljön? Isten ments! Hogy élhetünk továbbra is bűnben, ha már meghaltunk a bűnnek?!

Az egyik vers szerint Isten azt mondta, hogy ha ezeket cselkszitek, akkor eszerint is éltek. Ezen alapult a szövetség is, a cselekedeten. Az Újszövetség már a létezésen alapul, azon, hogy ki vagyok Jézus Krisztusban. Már nem az a lényeg, hogy én mit teszek, hanem azon, hogy mit tett Isten, és hogy elhiszem-e és bízom-e Jézus Krisztus munkájában.

A 3Mózeshez nagyon jól kapcsolódik a Zsidó levél, és érdemes azt is végigolvasni, hogy ezt jobban megértsük.

3 MÓZES 21-24. FEJEZET

Amint már korábban is említettük, a papnak kettős szerepe volt. Először is Isten előtt képviselte az embereket, bemutatván áldozataikat az Úrnak. Másodszor pedig az emberek előtt képviselte Istent, tehát ő volt a közbenjáró Isten és az emberek között. Ezért a pap egy különleges személy volt, akárcsak az Újszövetség püspökei, akikre különleges szabályok, életvitelek vonatkoztak. Voltak olyan szabályok, amelyek csak a püspökökre vonatkoztak, és a többiekre nem, azért, mert az életük példamutató kellett legyen.

Pál azt mondta Timóteusnak, hogy „követendő példa legyél a hívők számára”. Nem lehet hatékony az a vezető, aki azt mondja, hogy „tedd, amit mondom”. A valóban hatékony vezető azt mondja: „tedd azt, amit én teszek”, ezáltal példát mutatva az embereknek. A pap is követendő példát kellett állítson, és ebben a fejezetben Isten elmondja a papságra vonatkozó különleges szabályokat.

Ezt mondta az ÚR Mózesnek: Mondd meg Áron fiainak, a papoknak, mondd meg nekik, hogy ne tegyék magukat tisztátalanná népük közül való halottal.

Ha valaki meghalt, és megérintették a halottat, akkor szertartási szempontból tisztátalannak számítottak, azaz nem léphettek be Isten jelenlétébe, amíg le nem ment a nap, és meg nem fürödtek.

*De ha a legközelebbi rokona halt meg valamelyiknek: anyja, apja, fia, leánya, testvére vagy a legközelebbi hajadon nővére, aki nem ment férjhez, ezekkel tisztátalanná teheti magát.
Mint férj se tegye tisztátalanná magát népe között, ne veszítse el szent voltát.
Ne nyírják kopaszra a fejüket, szakálluk szélét ne borotválják le, és a testüket ne vagdossák be.*

Gyakran, amikor fogadalmat kötöttek, akkor leborotválták a fejüket, de ezt a pap nem tehetette meg. A teste többi részét sem csonkíthatta meg, nem lehettek rajta különböző jelek, hiszen Isten előtt kellett megálljon, és Isten azt akarta, hogy a pap teljesen ép, egész legyen.

*Szentek legyenek Istenük előtt, és ne hozzanak gyalázatot Istenük nevére. Mert ők mutatják be az ÚR tûzáldozatait, Istenük kenyerét, azért szentek legyenek.
Parázna és meggyalázott nőt ne vegyenek el. Olyan nőt se vegyenek el, akít a férje elbocsátott, mert Istenüknek vannak odaszentelve.
Szentnek tekintsd a papot, mert Istened kenyerét ő mutatja be. Szent legyen előtted, mert én, az ÚR, aki szent vagyok, szenteltem meg őket.*

Ha valamelyik pap leánya gyalázatos lesz, és paráználkodik, meg kell égetni, mert az apját gyalázta meg.

Aki főpap lett testvérei között azzal, hogy fejére öntötték a fölkenő olajat és felavatták, amikor a szent ruhákba öltöztették, ne hagyja gondozatlanul a haját, ne tépje meg a ruháját,

és ne menjen be semmiféle holttesthez. Még az apjával, vagy az anyjával se tegye tisztátalanná magát.

Ne menjen ki a szent helyről, és ne hozzon így gyalázatot Istenének a szent helyére, mert fejdísz, Istenének a fölkenő olaja van rajta. Én vagyok az ÚR.

Hajadont vegyen feleségül.

Özvegyet, elbocsátottat, meggyalázottat, paráznát, ilyeneket nem vehet el. Csak a maga népéből való hajadont vehet feleségül,

hogy gyalázatot ne hozzon utódaira népe között. Én, az ÚR, szenteltem fel őt.

Voltak olyan fizikai dolgok is, amelyek nem tették lehetővé, hogy valaki pap lehessen:

Ha lesz valaki utódaid közül a későbbi nemzedékekben, akinek testi fogyatkozása lesz, az ne mutassa be áldozatul Istenének a kenyerét.

Nem mutathatja be az, akinek testi fogyatkozása van, tehát aki vak, sánta, nyúlszájú, vagy törött végtagú;

se törött lábú, se törött kezű ember;

vagy aki púpos vagy vézna, vagy hályogos szemű, viszketeges vagy sömörös vagy sérves.

Áron pap utódai közül az, akinek testi fogyatkozása van, nem mehet oda tűzáldozatot bemutatni az ÚRnak. Mivel testi fogyatkozása van, nem mehet oda, hogy bemutassa Istenének a kenyerét.

A 22.-ik fejezetben Isten a papok eledelével foglalkozik. Az áldozatok egy része a papok eledelévé vált, és az ezekre vonatkozó szabályokat olvashatjuk itt.

Egy idegen ember sem ehet szent ételt, a papnál levő zsellér vagy napszámos sem ehet szent ételt.

De ha a pap pénzen vásárol meg valakit tulajdonául, az ehet belőle. A házában született szolgák is ehetnek eledeléből.

Ha a pap leánya idegen férfi felesége lesz, nem ehet a szent áldozati ajándékokból.

De ha a pap leánya özvegyen maradt, vagy elbocsátották, gyermeke pedig nincs, és visszatér apja házába, akkor éppúgy ehet az apja eledeléből, mint leány korában. Csak idegen nem ehet belőle.

Tehát a szent ételből csak a pap és a közvetlen családtagjai ehettek.

A 17.-ik verstől:

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izráel fiaihoz, és ezt mondd nekik: Ha valaki Izráel házából és az Izráelben lakó jövevények közül áldozatot akar bemutatni, akár fogadalmi, akár önkéntes áldozatként, amit csak égőáldozatul szoktak bemutatni az ÚRnak, azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek, hibátlan hím marhát, bányt vagy kecskét vigyetek. Ne mutassatok be olyat, amiben fogyatkozás van, mert akkor nem fogadja kedvesen tőletek.

Tehát minden áldozat hibátlan és tökéletes kellett legyen, másszóval nem adhattad oda Istennek áldozatul az értéktelen állataidat, mert Isten nem kért az értéktelenekből.

A szolgálatban eltöltött éveink során nagyon sok érdekes dolgot adományoztak már az emberek. Ezek közül sok dolog használhatatlan volt. Az emberek nem akarták kidobni azokat, de tulajdonképpen haszontalan dologok voltak ezek.

Volt egy csúnya, öreg hintaszék a Tucson-i papi lakunkban. Akik adták, azok nem akarták, hogy az ő otthonukat csúfítsa, de nem is akarták kidobni, mert az a nagy hintaszéke volt, és sok kedves emlék fűződött hozzá. Ezért a gyülekezetnek adományozták azt, de nem lehetett kidobni, pedig szörnyen nézett ki. Isten megmondta, hogy ha valami törött, hibás, akkor ne adják azt neki. Ez szerintem is egy jó szabály, mert ha valami értéktelent adunk Istennek, az számára is értéktelen lesz.

Amikor Dávid meg akarta vásárolni egyik alattvalója szérűjét és bikáit, hogy Istennek mutasson be áldozatot, akkor a tulajdonos azt mondta, hogy „itt van Dávid, mindent neked adok ingyen”. De Dávid azt válaszolta, hogy „nem fogok olyan áldozatot mutatni az Úrnak, ami nekem semmibe sem került.”

Ha valaki békeáldozatot mutat be az ÚRnak fogadalmi teljesítéséül, vagy önkéntes áldozatul, marhát vagy juhot, hibátlan legyen az, semmiféle fogyatkozása ne legyen, akkor fogadja ő kedvesen.

Ne mutassatok be az ÚRnak vakot, tört csontot, sérültet, szemölcsöset, viszketegest vagy sömöröset. Ilyenekből tűzáldozatot se adjatok az ÚR oltárára.

Torz és csenevész marhát és bányt önkéntes áldozatul lehet vinni, de mint fogadalmi áldozat nem szerez kegyelmet.

Összenyomott, zúzott, megszakadt vagy kimetszett heréjűt ne mutassatok be az ÚRnak. Ne tegyétek ezt országotokban.

Ha idegen ember kezéből való bármi efféle, akkor sem mutathatjátok be mint Istenetek eledelét. Mivel csonkák és fogyatkozásuk van, nem szereznek kegyelmet nektek.

Egyszer olvastam egy történetet egy farmerről, aki nagy izgalommal jött haza a feleségéhez, és mesélte, hogy a tehénnek két kis iker borja született, és annyira örül neki, hogy eldöntötte, hogy egyiket az Úrnak fogja adományozni. „Együtt fogjuk őket felnevelni, és amikor elég nagyok lesznek már ahhoz, hogy

eladhassuk őket, akkor amit az egyikért fizetnek, az az Úré lesz.” A felesége helyeselte a dolgot, megnézte a kis borjakat és azt kérdezte, hogy melyiket szánja az Úrnak. „Nem számít, hogy melyik”, válaszolta a farmer. Egy napon aztán szomorúan érkezett vissza a farmer a házba és a felesége megkérdezte, hogy mi a baj. A farmer azt válaszolta, hogy „sajnos az Úr borja megdőglött.”

Gyakran mi magunk is ily módon viszonyulunk az Úrhoz, hisz legtöbbször a feleslegünkből akarunk adni. Emlékeztek, amikor Jézus egy napon ott állt a templomban a tanítványaival, és nézte, hogy hogyan dobálják az emberek a pénzt a perselybe. A gazdagok hatalmas adományokat hoztak, és aztán érkezett egy kis özvegyasszony is két krajcárral. Amikor ezt bedobta, akkor Jézus a tanítványaihoz fordulva azt mondta, hogy ő adta a legnagyobb ajándékot. A tanítványok nem értették, de az Ő válasza az volt, hogy „a többiek a feleslegükből adtak”, tehát nem került nekik semmibe, hogy adjanak, „de ez az asszony a sajátjából adott”. Isten nem az összeget nézi az adománynál, hanem azt, hogy mibe került neked az, hogy ezt odaadtad Istennek.

Ezért lehet, hogy közületek a legszegényebbek kapják a legnagyobb jutalmakat a mennyországban, azok, akik a saját fenntartásukhoz szükséges dolgaikból adtak Istennek. És lehet, hogy azok, akik hatalmas összegeket adtak Istennek, alig lesznek észrevehetőek a mennyek országában, mert nem okozott nehézséget nekik, hisz csak a feleslegükből adtak Neki, és még adójóváírást is kaptak érte.

Ha adakoztok, mindig saját szabad akaratból tegyétek azt, és adjátok neki a legjobbat, ne a használhatatlant és értéktelent. Tiszteljétek meg Istent, mutassátok ki az iránta való szereteteteket úgy, hogy a legjobb dolgaitokat adjátok neki oda.

A 23.-ik fejezetben Isten felsorolja a különböző ünnepnapokat Izrael gyermekei számára.

Szólj Izráel fiaihoz, és mondd el nekik, hogy melyek az ÚR ünnepei, amelyeket ki kell hirdetnetek, szent ünnepre való hívással. Ezek az én ünnepeim: Hat napon át végezhetitek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összegyülekezéssel. Semmi munkát ne végezzetek; az ÚRtól rendelt pihenőnap legyen az mindenütt, ahol laktok.

A továbbiakban 7 különböző ünnepről szól az Úr.

Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén estefelé van az ÚR páskája. Ennek a hónapnak a tizenötödik napja pedig az ÚR kovásztalan kenyereinek ünnepe. Hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. Az első napon szent összegyülekezésetek legyen. Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

Hét napon át mutassatok be tûzáldozatot az ÚRnak. A hetedik napon szent összegyûlekezések legyen, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

Ez egy hétnapos vakáció volt, munka nélkül.

A 10.-ik verstől:

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Szólj Izráel fiaihoz, és ezt mondd nekik: Ha bementek arra a földre, amelyet én adok nektek, és aratjátok annak termését, vigyétek el aratásotok első kévéjét a paphoz.

Az mutassa fel a kévét az ÚR előtt azért, hogy ő kedvesen fogadja tőletek. A szombat után következő napon mutassa fel azt a pap.

A kéve felmutatásának a napján készítsetek egy hibátlan, esztendő bárányt égőáldozatul az ÚRnak.

Amellé ételáldozatul kéttized véka finomlisztet olajjal. Kedves illatú tûzáldozat ez az ÚRnak. Italáldozatul pedig egynegyed hin bort adjatok.

Ez az első termések felajánlása volt az Úrnak, és nem egyezett meg a pünkösdi ünnepével.

Ezután következett a pünkösdi ünnepe:

Számoljatok a szombatra következő naptól, tehát attól a naptól, amelyen elviszitek a felmutatásra szánt kévét, hét teljes hetet.

Ötven napot számoljatok a hetedik szombat utáni napig és akkor mutassatok be új ételáldozatot az ÚRnak.

Hozzatok lakóhelyetekről két kenyeret felmutatási áldozatul; kéttized véka finomlisztből készüljenek, kovással sütve, az első termésből való áldozatul az ÚRnak.

Mindegyik ünnepnek megvolt a beteljesedése Jézus Krisztusban, az Újszövetségben. A páska ünnepe egyszerű, mert Krisztus az élet kovásztalan kenyere számunkra.

A pünkösdi alkalmával a kenyérbe kovászt kellett tenni. Az az ünnep azért volt jelentős, mert az egyház előhírnöke volt. Az Apostolok Cselekedeteinek második fejezetében pünkösdi napján:

Amikor pedig eljött a pünkösdi napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen,

hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek.

Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétszózódtak, és szálltak mindegyikükre.

Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.

Pünkösöd ünnepének alkalmával tehát a Szentlélek eljövételét és az egyház megszületését vetítette előre Isten. Ekkor összegyűjtötték az első gyümölcsöket az Úrnak, és ennek megfelelően pünkösdkor a Lélek első termése kb. 3 ezer lélek volt.

Jézus tudta, hogy az egyháza sohasem válik tökéletessé és tisztává, és ennek megfelelő példabeszédeket mondott erről. Isten az Ószövetségben is előre tudta ezt, ezért tettek a kenyerekbe kovászt, amely mindig a bűn jelképe volt.

Senkitől el ne fogadd, ha azt próbálja állítani, hogy az egyház történelme tiszta: egyáltalán nem az, sőt inkább szörnyűnek mondható. Ez az egyik oka annak, hogy miért vagyok boldog azért, hogy egyetlen emberek által szervezett felekezetnek sem vagyok elkötelezettje, és ezáltal felelős sem vagyok az egyház romlott történelméért.

Ennek ellenére elszörnyülködve olvasom, hogy mikre voltak képesek a pápák a múltban. Ha megfilmesítenék egyes pápák életét, bizonyára szörnyűbb volna, mint amivel eddig Hollywood valaha is elő tudott állni.

Jézus is mondott példabeszédeket a mennyországról, és sokan félremagyarázták ezeket.

Például ezt is mondta Jézus:

„Hasonló a mennyek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, belekever három mérce lisztbe, míg végül az egész megkel.”

Vagy

„Hasonló a mennyek országa a mustármaghoz, amelyet fog az ember, és elvet a szántóföldjébe.

Ez kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb minden veteménynél, és fává lesz, úgyhogy eljönnek az égi madarak, és fészket raknak ágai között.”

Egyes teológusok igen kedvezően értelmezték ezeket a példabeszédeket. Szerintük az egyház volt a kovász a kenyérben, ami a világ, és azt állították, hogy az egyház lassanként a jó irányba fogja befolyásolni a világot, egészen addig, amíg az egész világ megtér. Ugyanakkor a mustármag is az egyház, amelyet a világba vetettek el, és egy hatalmas fává növekedett, amely alatt minden vallás menedéket találhat. Betölti majd az egész világot, és mindenki az ő árnyékában fog megpihenni.

Ha megvizsgálod a madarak fogalmát a Bibliában, akkor rájössz, hogy mindig rossz példaként használatosak. Ha tehát a madarak fészkelnek a fának az ágain, akkor a gonosz „madarakra” utal, amelyek a történelem során valóban az egyházban fészkeltek. Isten előre tudta, hogy az egyház nem lesz tiszta és tökéletes, és így még az Ótestamentumi előrevetítéskor olyan kenyeret készített, amelybe kovászt kellett rakni.

A 22.-ik versben Isten egy bámulatra méltó kis szabályt adott:

Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és az aratás közben elhullottat ne szedjétek föl. Hagyd ott azokat a nyomorultnak és a jövevénynek. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Izraelben a szociális segítség nem ajándék volt. Ha szegény voltál, akkor mindig elmehettél a mezőre, és a sarkokról gyűjthetted magadnak. Ugyanakkor nem szedhették fel azt, ami lehullott, vagy nem mehettek vissza másodszor, hogy összegyűjtsék a maradékot. Bármilyen megmaradt az első szedés után, ott kellett hagyni a szegényeknek, hogy azok szedhessék össze az aratás után a maradékot. Kitűnő segélyprogram volt ez!

A 24.-ik versben folytatódik az ünnepek sora:

A hetedik hónapban, a hónap elsején pihenőnapotok legyen, szent összegyűlékezés emlékeztető kürtöléssel.

Ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát, hanem mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak.

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Ugyanennek a hetedik hónapnak a tizedike az engesztelés napja. Szent összegyűlékezésetek legyen, tartóztassátok meg magatokat, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak.

Ne végezzetek ezen a napon semmiféle munkát, mert az engesztelés napja ez, hogy engesztelést végezzenek értetek Isteneteknek, az ÚRnak színe előtt.

Ez volt a Yom Kipur, az engesztelés napja, amikor a pap áldozatot mutatott be a nép bűnéért.

A teljes nyugalom napja legyen ez nektek, tartóztassátok meg magatokat. A hónap kilencedikének estéjén, estétől estéig pihenjétek nyugalmatok napján.

Ezért nem számítják a zsidók a napokat éjfélről éjfélig, hanem naplementétől naplementéig. A szombatokat is péntek naplementétől szombat naplementéig tartják meg, majd szombat este hatalmas ünnepség van, hatalmas tömeg hömpölyög az utcákon, nagyon nehezen lehet haladni ilyenkor.

Ugyanennek a hetedik hónapnak a tizenötödik napján hét napig tartó sátoros ünnep kezdődjék az ÚRnak.

Az első napon szent összegyűlékezés legyen, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

Hét napon át mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. A nyolcadik napon szent összegyűlékezésetek legyen, és mutassatok be tűzáldozatot az ÚRnak. Ünnepnap ez, ne végezzetek semmilyen foglalkozáshoz tartozó munkát.

Ezek tehát hétnapos ünnepek voltak, az első és az utolsó napok pedig teljes munkaszüneti napokká váltak. A Sátoros ünnep egy emlékeztetés volt Isten megtartó munkájára a 40 éves pusztai vándorlás alatt.

Vegyetek magatoknak az első napon nemes fákról való gyümölcsöt, pálmaágakat, sűrű lombú faágakat és fűzfagallyakat, és örvendeztetek hét napon át Istenetek, az ÚR előtt.

Így ünnepeljétek meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre. A hetedik hónapban ünnepeljétek ezt.

Sátrakban lakjatok hét napig, sátrakban lakjék Izráelben minden bennszülött.

Hadd tudják meg nemzedékeitek, hogy sátrakban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Igy emlékeztette Isten őket azokra a nehézségekre, amelyekben az őseiknek részük volt miután kijöttek Egyiptomból és az Isten által ígért föld felé mentek. Egy hétig kemény körülmények között éltek ismét, és bizonyára a gyerekek nagyon szerették ezt, de nem hiszem, hogy a szülők is osztoztak volna ebben az örömben.

A 24.-ik fejezet kezdetén

Parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécseset.

A kijelentés sátrában, a bizonyosság kárpitján kívül úgy rendezze el ezeket Áron, hogy estétől reggelig állandóan az ÚR előtt legyenek. Örök rendelkezés legyen ez nektek nemzedékről nemzedékre.

A színarany lámpatartóra rakja fel a mécseseket, hogy állandóan az ÚR előtt legyenek.

Végy finomlisztet és süss abból tizenkét lepényt. Kéttized vékából készüljön egy lepény.

Helyezd el azokat két sorban, soronként hatot, a színarannyal bevont asztalra az ÚR elé.

Tégy a sorok mellé tiszta tömjént, ez legyen a kenyérmél az áldozat emlékeztető része mint tűzáldozat az ÚRnak.

Szombatról-szombatra oda kell rakni az ÚR elé állandóan. Örök szövetség kötelezi erre Izráel fiait.

Azután Ároné és fiaié legyen.

A 12 szent kenyér egy hétig volt az Úr színe előtt, és mindenik Izrael egy-egy törzsét képviselte. Egy hét után pedig a papok ehették meg azokat.

A 10.-ik verstől:

Egy izráeli asszonymnak a fia, akinek az apja egyiptomi volt, Izráel fiaival együtt jött ki, és ennek az izráeli asszonymnak a fia meg egy izráeli férfi összeveszett a táborban.

Az izráeli asszonymnak a fia káromolta az ÚR nevét, és átkozódott. Ezért odavitték Mózeshez. Anyjának a neve Selómit volt, Dibri leánya, a Dán törzsből. És őrizetbe vették azt, amíg útmutatást nem kapnak az ÚRtól.

Az a korai egyház egyik jellemzője az volt, hogy nagymértékben alárendelte magát a Szentlélek irányításának. Mindenben az Ő útmutatását keresték, és én azt gondolom, hogy az egyház egyik legnagyobb gyengesége manapság az, hogy azt hisszük, hogy mi mindent tudunk. Elvégeztük a teológiát, képeztük magunkat, a legjobb egyházvezetési programokat alkalmazzuk, és a bizottságok mindenre választ tudnak adni. Ha hatékony bizottságok vannak, akkor miért van szükség a Szentlélekre?

Nem keressük a Szentlélek irányítását, és nagyon gyakran impulzív módon indulunk előre. Pedig Pál ezt mondta: „Tetszett a Szentléleknek és nekünk...”. És olvashatjuk, hogy „a Szentlélek azt mondta, hogy válasszátok ki nekem Pált és Barnabást, mert elhívtam őket”. Láthatjuk, hogy a Szentlélek vezette a korai egyház számtalan tevékenységét, és ez volt a sikerének egyik titka is.

Amikor eljutunk arra a felismerésre, hogy „Istenem nem tudom mit tegyek, nem tudom a választ, Uram a segítségemre van szükségem”, amikor ismét keresni kezdjük a Szentlélek vezetését az egyhában, akkor ismét látni fogjuk Isten erejét munkálkodni közöttünk. Nagyon tetszik, hogy arra vártak, hogy az Úrtól kapjanak útmutatást.

Meg vagyok győződve, hogy Isten minden közösséget el szeretne érni az Ő szeretetével, a megváltás üzenetével, és biztos vagyok benne, hogy terve is van mindezek elérésére. Szerintem minden közösséggel kapcsolatban a legfontosabb az, hogy az Úrtól várjuk az útmutatást arra, hogy mi az Ő terve e közösséggel kapcsolatban.

Hibát követünk el, amikor például egy nemzeti tervet dolgozunk ki, mert minden kis közösségnek megvannak a mag egyéni jellemvonásai. Az Ő tervére kell nyitottá váljunk, mert Isten olyan embereket keres, akik harmóniában vannak azzal, amit Ő tenni akar.

Mert az ÚR szemei áttekintik az egész földet, és ő megmutatja erejét azoknak, akik tiszta szívvel az övéi.

Olyan embereket keres, akiknek a szíve összhangban van azzal, amit Ő akar tenni, azért, hogy beléjük fektesse erejét, hogy elérhesse azt a bizonyos közösséget.

Nem támogatom ezért sem a nemzeti sem pedig a világméretű evangelizációs programok gondolatát, hisz nem lehet ugyanazt a programot adaptálni az egész

világ számára. Az Úr útmutatására kell figyeljünk minden egyes közösségben, minden egyes területen.

Pál sem követte ugyanazt a sémát, amikor új közösségekbe ment, hanem elment és megérezte, hogy mire van szükség, mielőtt elkezdte a szolgálatát. Néha elment a zsinagógákba, máskor pedig az utca embereivel kezdett el beszélni. Létfonosságú Krisztus gondolatait megtudni minderről.

Az ÚR pedig így beszélt Mózeshez:

Vidd ki az átkozódót a táboron kívülre, és tegyék fejére a kezüket mindazok, akik hallották, azután kövezzék meg az egész közösség.

Izráel fiaihoz pedig így beszélj: Ha valaki átkozza Istenét, annak bűnhődnie kell vétkeért.

Aki az ÚR nevét káromolja, az halállal lakoljon, irgalom nélkül kövezzék meg az egész közösség. Akár jövevény, akár bennszülött, meg kell halnia, ha káromolja az ÚR nevét.

Ha valaki agyonüt egy embert, bárkit is, halállal lakoljon.

Aki pedig egy állatot üt agyon, az fizessen az állatért állattal.

Ha valaki testi sértést követ el honfitársán, azzal úgy bánjanak, ahogyan ő cselekedett:

törést törésért, szemet szemért, fogat fogért. Amilyen testi sértést követett el, olyat kövessenek el rajta is.

Aki állatot üt agyon, fizesse meg azt, de aki embert üt agyon, annak meg kell halnia.

Ugyanaz a törvény legyen nálatok érvényes mind a jövevényre, mind a bennszülöttre, mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!

Másszóval nem lehetett részrehajlás az igazságszolgáltatásban, minden emberre ugyanaz a törvény vonatkozott. A mai igazságszolgáltatási rendszerek egyik legnagyobb gyengesége, hogy nem ugyanaz a törvény vonatkozik mindnkire. Minden azon múlik, hogy melyik bíró előtt állsz, és azon, hogy éppen milyen kedvében van: kaphatsz ugyanazért 6 hónap felfüggesztett vagy 5 év kényszermunkát is.

Ha nagyon gazdag vagy és jó ügyvédekkel bérelhetsz fel, akkor könnyen megúszhatod. Egyáltalán nem igazságos ez a rendszer, sok fejlesztésre lenne szükség.

A törvény azt mondja, hogy *törést törésért, szemet szemért, fogat fogért*, de Jézus azt mondta, hogy

„Hallottátok, hogy megmondattok: Szemet szemért, fogat fogért.

Én pedig azt mondom nektek, hogy ne szálljatok szembe a gonosszal, hanem annak, aki arcul üt jobb felől, tartsd oda másikat is.

Azaz Krisztus törvényének jobbik része a szeretet, a megbocsátás. Istenem segíts nekünk.

Mivel azonban nem vagyunk képesek Jézus Krisztus szintjére tökéletesedni, korlátozásokat helyezett el Isten a törvénybe. Ezért hát sohasem szabad többet követelni, mint egy szemért egy szemet, egy törésért egy törést, egy fogért egy fogat.

Mindig a mértéktelen bosszúállás hajt minket, ezért korlátozta Isten a törvényben a büntetéseket, de még ennél is jobb ha szeretetet adunk. Milyen hatalmas különbség ez!

Istenem segíts, hogy elérjük Jézus Krisztus mércéjét!

3 MÓZES 25-27. FEJEZET

A 25.-ik fejezetből kiderül, hogy hat év után a föld számára is biztosítani kellett egy év nyugalmat. Nagyon tetszenek nekem ezek a törvények! Egy csomó 7 napos ünnep van az év során, és utána minden hetedik évben egyszerűen csak pihensz és egész évben szabadságon vagy. Nem kell vetni, hanem csak hagyod, hogy nőjön magától, ami nőni akar, és azt eszed meg.

De Isten azt mondta, hogy ha így cselekszel, akkor a hatodik évben három évre való termést adok neked, amely bőven elegendő lesz addig, amíg majd a 8.-ik évben betakaríthatod a termésedet.

Ki merem jelteni, hogy egy napon egy agronómus lenyűgöző dolgot fog feltalálni: ha megengedik, hogy a föld a hetedik évben pihenjen, akkor ennek olyan regeneráló hatása lesz, hogy a hatodik évben hatalmas termést lehet betakarítani róla. Biztos vagyok benne, hogy ez egy Isten által alkotott természeti törvény, és ha ezt követnék az emberek, akkor elképesztő sikereket érhetnének el, ugyanakkor minden hetedik évben szabadságra mehetnének.

Az emberek azonban azt mondják, hogy „nem értjük, hogy ez miként lehetséges”, és jönnek a vízfejű tudósok, akik azt mondogatják, hogy ez nem lehet igaz. Mennyivel könnyebb életük lehetne a farmereknek a hetedik évben!

Amikor a nép elfoglalta a földet, megfélemezett erről, és nem követte Isten ezen utasításait. Nagy okosok voltak, akárcsak ti. A hatodik évben arra gondoltak, hogy a jövő évben még nagyobb termés lehet. Állandóan küzdöttek a földdel, szárazsággal, többlettermelésre kényszerítve a földet, legyengítve a talaj termőképességét – figyelmen kívül hagyták Isten törvényeit.

490 év után Isten meghúzta a határt. Minden hetedik évben pihentetni kellett volna a földet, de mivel ezt nem adták meg neki, ezért Isten azt mondta, hogy „elküldelek titeket Babilónba 70 évre, hogy a föld megkaphassa a nyugalmi éveit.

De a hetedik esztendőben legyen teljes nyugalma a földnek, az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. Meződet ne vesd be, és szőlődet ne mesd meg. Ami az aratás után kihajtott, azt ne arasd le, és metszetlen szőlőd fürtjeit ne szedd le. A nyugalom esztendeje legyen ez a föld számára.

De amit a föld a nyugalma idején terem, táplálékul lesz neked, szolgádnak és szolgálódnak, a nálad tartózkodó napszámosnak és idegennek, meg jószágodnak és a földeden élő állatoknak. Ez a termés lesz az eledetelek. Számolj azután hét nyugalomévet, azaz hétszer hét esztendőt, úgyhogy a hét nyugalomévi ideje negyvenkilenc esztendő legyen.

Akkor fúvasd meg a harsogó kürtöt a hetedik hónap tizedikén, az engesztelés napján fúvasd meg a kürtöt országszerte.

Szenteljétek meg az ötvenedik esztendő, és hirdessetek fölszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömnép: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a nemzetségéhez.

Örömnép legyen az ötvenedik esztendő. Ne vessetek és ne arassátok le, ami az aratás után kihajtott; a meg nem metszett szőlőt ne szüreteljétek le.

Mert örömnép az, tartsátok szentnek. A mezőről egyétek annak termését.

Az örömnép ebben az esztendejében jusson hozzá újra mindenki a birtokához.

Ha valaki elad honfitársának valami eladnivalót, vagy vásárol valamit honfitársától, ne csalja meg egyik ember a másikat.

Az örömnép évét követő esztendők száma szerint vásárolj honfitársadtól, az pedig a termő esztendők száma szerint adjon el neked.

Az évek nagyobb számához képest szabad magasabbra az árat annak, amit vásárolsz, és az évek kisebb számához képest szabad alacsonyabbra az árat annak, amit vásárolsz, hiszen a termést az évek számának megfelelően adja el neked.

Ez azt jelentette, hogy ha valaki bérbe vette a földet, akkor annak megfelelően szabták az árat, hogy még hány év volt az ötvenedik esztendő előtt, amikor a föld visszaszállt az eredeti tulajdonosához. Ha például negyven esztendővel a visszaadás előtt bérelted, akkor igen jó árat kellett fizessél érte, de ha mondjuk csak három év volt még hátra, akkor olcsó volt a föld bérlése. Minden szolgát és rabszolgát is szabadon kellett engedni az ötvenedik esztendőben.

A 23.-ik vers:

A földet senki se adja el véglegesen, mert enyém a föld, ti csak jövevények és zsellérek vagytok nálam.

Érdekes érzés számomra, amikor Izraelben járok, mert mindig úgy érzem, hogy Istené az a föld, és én csak vándor vagyok ott, és nagyon szeretek az Úr földjén vándorolni.

Ha atyádfia elszegényedik, és elad a birtokából, akkor álljon elő a visszaváltója, a legközelebbi rokona, és váltsa meg magának, amit atyjafia eladott.

A továbbiakban olvashatjuk a megváltás különböző módjait. Ezek fontos törvények számunkra is, mert minket is megváltott Jézus Krisztus az Ő vére által. Ha egy zsidó rabszolgát vásárolt valaki, akkor az 6 évig kellett szolgáljon, de a hetedik évben szabadon kellett engedni. Emberre és földre egyaránt vonatkozott a 6+1-es séma.

A Föld esetében pedig úgy látom, hogy Ádám kb. 6000 évvel ezelőtt eladta a Sátánnak azt a tulajdont, amit Isten neki adott. Senki sem tudja pontosan, hogy mikor jár le ez a 6000 év, de ha az összes éveket, korokat összadjuk a Bibliában,

akkor ez a dátum kb. Krisztus előtt 4000-re tehető. Nagyon közel járunk a 6000 éves Sátán alatti rabszolgaság befejeződéséhez.

Tudjuk, hogy ezután egy 1000 éves periódus következik, amely visszaállítja Jézus Krisztus igazságos uralmát a Földön. Ez a béke és dicsőség kora lesz a Földön. Nagyon izgalmas időszak ez, hiszen nem lehetünk már messze ennek a korszaknak a kezdetétől! Hála Istennek a káosz véget fog érni, és én egyáltalán nem bánkodom ezért. Hisz Krisztussal együtt mi magunk is királyokként és papokként fogunk uralkodni itt a Földön 1000 éven keresztül. El tudjátok ez képzelni?!

A szegény atyafi visszaváltása, aki nem tudja megváltani magát, Krisztus megváltó munkájának előrevetítése. A legközelebbi rokon válthatja meg az atyafit.

Az ember nem tudta megváltani önmagát, ezért Krisztus emberré vált, hogy Ő lehessen az ember legközelebbi rokona, hogy visszaválthassa a Földet Isten számára. Azért volt szükséges, hogy emberré váljon, hogy a testvérünké válhasson, mert ezáltal lehetett a mi megváltó rokonunk is.

A Jelenések 5.-ik fejezetében olvashatjuk, hogy
láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”

Ez a Föld váltságlevele. Ádám eladta a világot a Sátánnak, ez most az ő tulajdona, hisz azt mondta Jézusnak, hogy „az egész az enyém, és én annak adom, akinek akarom.”

Ki képes megváltani a Földet? János elkezdett sírni, mert mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az orozlán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.

És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből;

és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek -,

és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;

és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Mennyire vágyom már arra a napra, amikor ott állhatok Isten trónusa előtt, és énekelhetem a megváltottak dicső énekét!

Ezt a megváltási törvényt azért írta Isten ide, hogy megértsük, hogy miért volt arra szükség, hogy Jézus emberré váljon, ahhoz, hogy megváltó rokonunkká lehessen.

A 26.-ik fejezetben

Ne csináljatok magatoknak bálványisteneket. Se faragott képet, se szent oszlopot ne állítsatok magatoknak, kőszobrokat se helyeztetek el országotokban, hogy leboruljatok azok előtt. Mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek.

Nyugalomnapjaimat tartsátok meg, és szentélyemet tiszteljétek! Én vagyok az ÚR!

Ha rendelkezéseim szerint éltek, és parancsaimat megtartjátok, és végrehajtatok azokat,

A HA itt hangsúlyos: ha így éltek, ha megtartjátok, ha végrehajtatok. Isten egyes parancsai az életünkkel kapcsolatosak, mások a cselekedeteinkkel, valamint vannak negatív parancsok is, amelyek elmondják, hogy mitől kell őrizkedjünk. Isten itt elmondja a feltételeket ahhoz, hogy megáldhasson.

Ha rendelkezéseim szerint éltek, és parancsaimat megtartjátok, és végrehajtatok azokat,

akkor esőt adok a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét.

Cséplésetek szüretig tart, és a szüret a vetésig tart. Jóllakásig ehetitek kenyereiteket, és biztonságban lakhattok az országban.

Békességet adok az országban; ha lefeküsztek, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba.

Sőt ti üldözitek majd ellenségeiteket,

és elhullanak fegyvereitek által.

Közületek öten százat üldöznek, és százan tízezret üldöznek

Emlékeztek Gedeon történetére: 300 izraeli 132.000 midjánit győzött le.

és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által.

Hozzátok fordulok, megszorítalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom szövetségemet veletek.

Ez a vers a gyerekekre és a következő generációkra vonatkozó áldásokra vonatkozik.

Régit, tavalyi gabonát esztek, és a régit kihordjátok az új elől.

Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket.

Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.

Milyen bámulatos nemzeti kiváltságot ajánl fel Isten ezeknek az embereknek! Isten bőséges áldásait kaphatják, béke a földön és erő az embereknek, utódokkal való megáldás, és mindezek fölött Isten jelenléte közöttük! Mi más lehetne kérni vagy akarni?

Az egyetlen feltétel, hogy megtartsák Isten törvényeit.

Az Isten által megígért bővülködést, hatalmat, békességet keresik ma is az emberek. De Jézus rámutatott arra, hogy hibás dolog ezek után rohángálni:

Mindezt a pogányok kérdezzétek; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.

De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.

Ugyanerre mutat rá Isten itt a 3Mózesben is: ha követtek engem, engedelmeskedtek nekem, akkor én megadom ezt nektek. De mi teljesen feje tetejére állítottuk az egészet, és ezen dolgok után való rohángálásunk közepette nem jut időnk Istenre. „Uram, szeretnék keresni téged, de nem tudom, hogy miből fizetem ki az új TV-t, ha nem vállalom vasárnap munkát.” Ahelyett hogy Istennek adnám a legjobb időmet, Őt dicsőíteném, Őt követném, akkor Ő maga adná meg ezeket számomra. Hogyan? Nem tudom pontosan. De azt sem tudom, hogy hogyan működik a gravitáció. Mégis tudom hogy működik!

„De nem szeretném olyanba vetni a bizalmamat, amit nem értek.” Akkor vajon ma hányan vezethetnének autót a világon? Hányan értik a belső égésű motorok működési elvét?

Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy ne legyetek többé azoknak a szolgálói. Összetörtem jármotok fáját, és főlegyenesítve vezettelek benneteket.

Az egyiptomi szolgaság során olyan terheket kellett elcipeljének ezek az emberek, amiről nekünk fogalmunk sincs. Miután évekig ilyen hatalmas terheket cipeltek, már fel sem tudtak egyenesedni, hiszen 100 kilónyi terheket raktak a hátukra. Meggörnyedve jártak, de Isten azt mondta, hogy én megszabadítottalak ettől, és most álljatok egyenesen, mert azért hoztalak ki, hogy többé ne legyetek rabszolgák. Azt akarom, hogy az én szolgálaim legyetek, mert ha az én szolgálaim vagytok, akkor egyenesen állhattok.

Jézus azt mondta, hogy „vegyétek fel az én terhemet, mert az én terhem könnyű”. Vannak akik el akarják hitetni, hogy az Úr terhe nagyon nehéz. Jeremiás idejében az úgynevezett próféták mindenfelé azt hirdették, hogy „milyen súlyos az Úr terhe”. Isten pedig azt mondta Jeremiásnak, hogy már belebetegedett ebbe a mondatba, és többé soha nem akarja hallani.

Ha valakinek nehéz a terhe, azt biztosan nem Istentől kapta. Ha nehéznek érzi, akkor az nem az Úr igája, mert az Ő igája könnyű. A baj az, hogy gyakran olyan

dolgokat veszünk magunkra, amit Isten nem rakott ránk. Miért? Mert az emberek dicséretét akarjuk hallani. Az emberek előtt elkötelezzük magunkat és ez szomorú, mert ezért válik nehezzé az a teher. Az Urat szolgálni dicső dolog, hisz az Ő terhe könnyű.

Ha azt érzed, hogy roskadozol a terhek alatt, akkor vedd le magadról őket, mert az nem az Úré egyébként sem, és találd meg az Úr munkáját.

De ha nem hallgattok rám, és nem hajtjátok végre mindezeket a parancsolatokat, és ha megvetitek rendelkezéseimet, és megutáljátok döntéseimet, ha nem hajtjátok végre minden parancsomat, hanem megszegitek szövetségemet, akkor én így bánok veletek: Meglátogatlak benneteket szörnyűségekkel: szemet elhomályosító és lelket gyötrő sorvadással és lázzal. Hiába vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését.

Emlékeztek, amikor Gedeon búzát csépelte a barlangban, mert el kellett rejtse a midjániak elől? A midjániak lesben álltak, megvárták, hogy learassák a gabonát, begyűjtsék, kicsépeljék, és akkor támadták meg őket és elvették tőlük.

Szembefordulok veletek: megvernek ellenségeitek, és uralkodni fognak rajtatok gyűlölőitek; akkor is menekültök, ha senki sem üldöz titeket.

Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor hétszeresen megfenyítelek benneteket vétkeitekért.

Összetöröm gögös hatalmatokat. Olyanná teszem fölöttetek az eget, mint a vas, földeteket pedig olyanná, mint az érc.

Hiába dolgoztok teljes erővel, nem ad a földetek termést, és a föld fája nem teremnek gyümölcsöt.

Ha mégis szembeszálltok velem, és nem akartok rám hallgatni, akkor hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt.

Rátok küldöm a mezei vadakat, és elragadják gyermekeiteket, kiirtják állataitokat, és megritkítanak benneteket, útjaitok kihaltak lesznek.

És ha még ezek a fenytések sem fognak rajtatok, hanem szembeszálltok velem, akkor én is szembeszállok veletek, és hétszeresen megverlek benneteket vétkeitek miatt.

Fegyvert hozok rátok, hogy bosszút álljon a szövetségszegésért. Ha városaitokba veszitek be magatokat, akkor dögvészt bocsátok rátok, és az ellenség kezébe adlak benneteket.

Amikor eltöröm nálatok a kenyér botját, tíz asszony egy kemencében süti majd a kenyereteket, és kimérve adják oda kenyereteket, úgyhogy esztek ugyan, de nem laktok jól.

És ha még azután sem hallgattok rám, hanem szembeszálltok velem, akkor haragomban én is szembeszállok veletek, és bizony, hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitek miatt.

Fiaitok húsát fogjátok enni, és leányaitok húsát eszitek majd.

Elpusztítom áldozó halmaitokat, kiirtom tömjénező oltáraitokat, és hulláitokat holt bálványaitok mellé szórom, mert megutállak benneteket.

Városaitokat rommá teszem, és szent helyeiteket elpusztítom, mert nem kedvelem illatáldozataitokat.

Úgy elpusztítom én az országot, hogy még azok az ellenségeitek is megborzadnak tőle, akik ott fognak lakni.

Titeket pedig szétszórlak a nemzetek közé, és kirántott karddal üldözlek benneteket. Országotok pusztasággá lesz, városaitok pedig romhalmazzá.

És mi történt az Ószövetség során? Pontosan az teljesült be, amit Isten mondott. Amikor az Urat keresték Isten megáldotta őket, erősek voltak, békében és bőségben éltek. Amikor viszont megtagadták az Urat, akkor az Úr is elfordult tőlük, és minden, amit megígért nekik meg is történt velük, egészen odáig, hogy még a gyerekeik húsát is megették, amikor Samáriát Benhedad vette ostrom alá. Ezek után pedig szétszórták a világ minden sarkába, és így Isten szó szerint beteljesítette az általa megígért dolgokat, és országuk évszázadokon át pusztasággá vált.

Izrael földjén sok érdekes alakú hegyet, dombot láthatunk. Ezek alatt a régi városoknak a romjai vannak eltemetve, százával és ezrével az egész országban. Egyszer szeretnék odamenni és ásatásokat folytatni ezeken a romvárosokon.

Akkor majd élvezni fogja nyugalmát a föld a pusztulás egész idején, ti pedig ellenségeitek földjén lesztek. Akkor majd megnyugszik a föld, és élvezni fogja nyugalmát.

A pusztulás egész ideje alatt nyugodni fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben, amikor még rajta laktatok.

Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak a szívében gyávaságot keltek ellenségeik földjén, úgyhogy üldözni fogja őket még egy szél-űzte falevél zizzenése is; menekülnek, mintha fegyver elől menekülnének, és elesnek, pedig senki sem üldözi őket.

Elbotlanak egymásban, mintha fegyverrel űznék őket, pedig senki nem üldözi őket, és nem tudtok ellenállni ellenségeiteknek.

El fogtok veszni a nemzetek között, és megemészt benneteket ellenségeitek földje.

Akik pedig megmaradnak közületek, megrothadnak bűneik miatt ellenségeik földjén, sőt atyáik bűnei miatt is megrothadnak.

De ha megvallják bűnüket és atyáik bűnét, azt hogy hűtlenül ellenem szegültek, meg azt is, hogy szembeszálltak velem,

ami miatt én is szembeszálltam velük, és elvittem őket ellenségeik földjére, ha majd megalázkodik körülmetéletlen szívük, és békével hordozzák büntetésüket, akkor visszaemlékezem a Jákóbbal kötött szövetségemre, az Izsákkal kötött szövetségemre, meg az Ábrahámmal kötött szövetségemre, és gondom lesz az országra is.

El kell ugyan hagyniuk földjüket, hadd élvezze nyugalmát, amíg pusztán hever nélkülük, nekik pedig békével kell hordozniuk büntetésüket, mivel újra meg újra megvetették döntéseimet, és megutálták rendelkezéseimet.

De akkor sem vetem meg őket, amikor ellenségeik földjén lesznek, és nem utálom meg őket annyira, hogy véget vessek nekik, megszegvén velük kötött szövetségemet, mert én, az ÚR, az ő Istenük maradok.

Másszóval, etnikai csoportként fogom megtartani őket, és ezt Isten meg is tette. Egyetlen más nemzet sem jutott erre a sorsra, mert bármely más nemzet, amelynek nem volt anyaszülőföldje ily sok időn keresztül, eltűnt a történelem süllyesztőjében. De a zsidók nem, mert Isten megtartotta a szavát.

És visszaemlékezem az elődeikkel kötött szövetségre, akiket kihoztam Egyiptom földjéről a nemzetek szeme láttára, hogy Istenük legyenek, én, az ÚR. Ezek azok a rendelkezések, döntések és törvények, amelyeket az ÚR szerzett maga és Izráel fiai között a Sínai-hegynél, Mózes által.

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki különleges fogadalmat tesz, föl kell becsülni az ÚRnak szánt személyeket.

Ha fogadalmat teszel Istennek, és azt mondd, hogy neki adod az életedet, majd később vissza akarod azt venni, akkor ezt vissza kell vásároljad az Úrtól.

A fő dolog az, hogy óvatosan ígérj Istennek. A Biblia azt mondja, hogy amikor Isten előtt állsz, akkor ne légy gyors a szólásra, fontold meg szavaidat. A zsoltáros imája volt, hogy „Uram, ne hagyd, hogy ajkaimmal bünt kövessek el”.

Milyen sokszor esünk bűnbe és teszünk elhamarkodott ígéretet Istennek. A Biblia azt mondja, hogy jobb ha semmiféle fogadalmat sem teszünk. Isten nem kér a fogadalmakból, de ha megteszed, akkor komolyan veszi azokat.

Mi lenne, ha egymással is olyan laza megállapodásokat kötnénk, mint Istennel? „Eladom neked az autóm, itt az adásvételi szerződés.” Másnap: „meggondoltam magam, mégis vissza akarom kapni az autót”. „De hiszen én már új gumikat tettem rá...”

Istennel is ezt csináljuk: „Istenem neked adom ezt, ...vagy mégsem, inkább visszaveszem...” De az Úr komolyan veszi, nem lehet vele játszózni. Ha vissza akarod kérni, akkor megfizeted az árát. Erről szól az egész fejezet: ha valamit vissza akarsz venni Istentől, akkor Ő megadja az árát, és te meg kell ezt fizetned, hogy visszavehesd azt tőle.

Az emberek az odaszánt életet, az odaszánt bárányt és a felajánlott földet is vissza kellett vásárolják, de a föld esetében egyötöddel többet kellett fizetni az értékénél, mert Isten még kamatot is kért. Ugyanakkor nem lehetett egy odaszánt szép bárányt egy betegesre cserélni vissza. Ha ezt megkísérelted, akkor mindkettő az Úrnak járt vissza.

Minden elsőszülött automatikusan az Úré volt: bárány, ökör, stb. Ha meg akartad tartani, akkor Istentől kellett megvegyed azt. Még az elsőszülött fiadat is vissza kellett vásároljad tőle.

Az állat elsőszülöttjét nem kell senkinek sem odaszentelni, mert az mint elsőszülött úgyis az ÚRé, akár szarvasmarha, akár juh, az ÚRé az.

Ha azonban áldozatra alkalmatlan az az állat, akkor meg kell váltani becsértéke szerint, hozzáadva még annak egy ötödét. Ha pedig nem váltják meg, akkor adják el becsára szerint.

De amit esküvel szentelt valaki tulajdonából az ÚRnak, akár ember, akár állat, akár ősi birtok az, azt nem adhatja el, és nem válthatja meg. Minden esküvel odaszentelt dolog igen szent tulajdona az ÚRnak.

Nem lehet megváltani az olyan embert, aki átok miatt került az esküvel odaszenteltek közé, annak meg kell halnia.

A föld minden tizede az ÚRé, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az ÚR szent tulajdona az.

De ha valaki mindenképpen meg akar valamit váltani a tizedéből, tegye még hozzá egyötödét.

Egyesek a tizedükből kölcsönöznek, és nekik elég nagy kamatot kell fizessenek emiatt: 20%-ot. Isten azt mondja, hogy ez az enyém, ne tedd rá a kezedet, és ha elveszel belőle, akkor add hozzá az ötödét, és úgy add vissza.

A marháknak és juhoknak a tizede is, minden tizedik, amely átmegy a pásztorbot alatt, az ÚR szent tulajdona legyen. Nem szabad válogatni a jó és a rossz között, sem kicserélni azt. Ha valaki mégis kicseréli, akkor az is, meg a csereállat is szent lesz, nem váltható meg.

Amikor a juhnyáját behozzák, akkor az Úré lesz annak egytizede, de nem lehet kiválogatni, hogy melyiket adod az Úrnak.

Ezek azok a parancsolatok, amelyeket az ÚR parancsolt Mózes által Izráel fiainak a Sínai-hegyen.

Mondhatjátok, hogy Isten nagyon sokat kér. Igen, de nézd meg, hogy mit ad: háromszor hét napos ünnepet az év során, minden hetedik éved szabad, és bőséget meg az Ő jelenlétét. Szerintem ez egy igen jó üzlet számunkra.

Ha megteszitek a ti részeteket, akkor Isten is megteszi az Övét.

Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy „Krisztus a törvény végét jelenti azok számára, akik hisznek”, „mert a törvény Mózesrel jött, de a kegyelem és igazság Jézus Krisztussal”, „nem vagyunk a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt”, ez azt jelenti, hogy Istennel egy új kapcsolatunk van, amely nem a mi cselekedeteinkre alapul.

Ha ennek fényében ismét elolvassátok a Zsidó levelet, akkor keresztény szempontból nagyon érdekesnek fogjátok találni, mert ott rámutatnak arra, hogy az Ószövetség az ember engedelmességére épült. Az Írás azt mondja, hogy "aki ezeket cselekszi, életet kap általuk".

De az ember elbukott, és ezt a zsidó nemzet bizonyítja a legjobban. Isten szétszórta őket a világban, pusztává változtatta a földjüket, de megtartotta a nemzeti létüket, és megtartva az ígérését, most ismét visszahozta őket a földjükre. Közben Isten egy új szövetséget hozott létre az emberekkel, amely többé már nem cselekedetekre alapozott, hanem Isten kegyelmére Jézus Krisztusban.

Az Újszövetség már nem azt hangsúlyozza, hogy mit tesz az ember, hanem azt, amit Isten tett az emberért. A régi szövetség elbukott, de nem azért mert nem volt jó és igazságos. Sose tekintsetek megvetéssel a törvényre, mert a törvény szent, igazságos és jó, és Isten törvénye az! Egyetértetek a törvénnyel, mert az igazságos, a szívem egyetért vele, de a testem fellázad ellene, és nem akar a törvény igájába kerülni.

Ezért, ahelyett, hogy örökre elidegenedjünk Istentől, Isten inkább szeretete és kegyelme alapján egy új szövetséget kötött az emberrel. Ebben az új szövetségben Isten nem a saját cselekedeteim alapján fogad el, hanem az Ő egyetlen Fiát küldte el, hogy Ő legyen helyettem az áldozat, és az én bűneimet hordozza el azért, hogy Isten ismét közösségre léphessen velem.

Az ószövetség az ember gyengesége miatt bukott el, de az újjal nem történhet ez meg, mert Isten nem bukhat el. Az ember hűsége nem volt elég, Isten hűsége viszont örök, és Ő meg fogja tenni azt, amit megígért, csak higgyetek az Úr Jézus Krisztusban.

Aki nem akarja Jézus Krisztust, annak egyetlen lehetősége van az Istennel való kapcsolatra az Ószövetség alatt. De ennek alapján a kapcsolat fenntartása senkinek sem sikerült. „Nincs egyetlen más név sem, amely által mi meg kell váltassunk, csak Jézusé”.

Ő a mi reménységünk, Ő ami szövetségünk alapja, Ő ami Istennel való kapcsolatunk megalapozója, és csak rajta és az Ő véréen keresztül van kapcsolatunk Istennel.